

Yeniden • • • MiLLî

MÜCADELE

Çirkin Politikacılar !...
Gerçeği tahriş etmeyin

SAĞCILIK
MİLLETİN HAYAT KAVGASININ
BAYRAĞIDIR

22 ARALIK 1970

SAYI: 47

BİR GENCİN HATIRLATMASI

Muhterem ağabeylerim...
Önce sağ yumruğumla selâmlarım. Bir liseli kardeşiniz olarak aşağıdaki yazımın Y. Milli Mücadele vasıtasıyla umumî efkâra duyurulması için yayınlanmasını istirham eder, Cenâb-ı Allah'tan başarılar dilerim.

AZİZ YENİDEN MİLLÎ MÜCADELECİLER!
Yeniden MİLLÎ MÜCADE-

LE mecmuasını bir mücadeleci genç arkadaşın teşvikiyle okudum. Gerçekleri okuyunca his lendim... Milletimizin kimler tarafından yokoluşa sürüklen-diğini öğrendim. Muhteşem İmparatorluğumuzu yıkan hainlerin, bugün yine milletimizi yoketmek, tarihin karanlığına gömmek için ihanetlerine halâ devam ettiklerini öğrendim. Çok zor; fakat şerefli bir vazi feyl yürüttüğünüz için Allah hepinizden razı olsun...

Ben de bir liseli öğrenci, memleketin bir evladı olarak MİLLÎ MÜCADELE'nin saflarında kanımın son damlasına kadar çarpışacağıma söz veriyorum. Sefalet ve yokoluşa doğru sürüklenen milletimize, mecmuamız vasıtasıyla bazı gerçekleri dile getirmeye çalışacağım!

Bilindiği gibi İzmir, Batı Anadolu'nun en büyük şehirlerinden bir tanesidir. Ne var ki, dedelerimizin kan dökerek can vererek düşmana teslim etmediği bu belde, şimdi hainlerin cirit attığı yer haline gelmiştir. Millet kültüründen uzak bu şehirde, bir millet evladının feryadı ile, inliti ile mutlaka karşı karşıya kalırız. Zira çiftini, çubuğunu satmaya ve ırgatlaşmağa mecbur edilen köylü Ali'ler, Mehmet'ler Hasanlar, buraya Simon'un, veya Avram'ın apartmanının kapıcı sı olmakta, ya da Salamon'un, Josef'in, Aron mihali'n atöl yesinde veya fabrikasında süpürgeci veya hizmetçi olmak tadır. Ayrıca üçbuçuk soysuz milletten olmaayan ajanlar, İzmir'in şahâne villalarında, a partmanlarında, Alsancak, Karşıyaka vb. gibi lüks semtlerin de oturur, fakat bunun yanında milletin gerçek evlatları olan MUSTAFA'lar, RAHMİ'ler, ABDULLAH'lar gecekondu larda ömürlerini geçirmeğe çalışırlar.

İşte, içler acısı garip fakat gerçek bir durum.. Üç kıta, ye il denizde at oynatmış bir milletin nesli bugün korkunç bir buhrana sürüklenmektedir. Daha ihanetler bitmedi. Yabancı okullar, ihanet yuvaları var daha. İşte İzmir'de bunların, böyle ihanet şebekelerinin ek sik olmadığı bir yer... Yabancı kültürlerin beyinlere empoze edilmeğe çalışması; mason localarının, komünist hücrelerinin ihanetlerine devam etmesi işçimize komünist fikriyatın benimsetilmeğe çalışılması, vur guncu Gomet-Zignaların halen millet hayatına darbe vurması bizleri kat kat üzmette ve fakat bunun yanında intikamımız, kinimiz katmerleşmektedir.

Millet MÜCADELESİ için hiçbir fedakarlıktan çekinmeyen kardeşlerim, Allah hepinizden razı olsun. Allah, Hak uğruna çalışanların yardımcısıdır.
Lise 2.nci Sınıf Öğrencisi

Mehmet ERDOĞAN
B. ÇİĞLİ - İZMİR

Sağ Yumruğu Semalarda Tutarız

Milletime haykırınız bilsinler
Hainlerin saltanatı yıkılır
Milletimin evlatları gelsinler
Kurşunları kalanlara sıkılır

Mehmetleri, Yavuzları dururken
Kan beldesi ülkemizden geçilmez
Kızıl Moskof yiğitleri vururken
Ölüm güzel, fakat kolay seçilmez

Kabarıyor aslanların yelesi
Kan ağılayan gönülleri bekleriz
Hayatımız Mİ LLET MÜCADELESİ
Sıra sıra Mişonları tekleriz.

Yıkılacak saltanatı hainin
Ümitlerin ışıkları geliriz
Bizler olduk askerleri, bu kinin
Ayak bağı olanları biliriz.

Sancakları Moskova'ya çekeriz.
TAHTALAN'IN ZAFERLERİ İŞTE BU
Rüzgâr gibi sahteleri ekeriz,
Milletime tarihlerden mektubu

Millet için çırpınırız ağlarız
Ağlama sen, kardeş sanma yitirdik
Baharında solan taze bağlarımız
FATİHLERDEN SANA SELAM
GETİRDİK!

Çok çekmişiz Ermeniden ve Rumdan
Milletimiz intikamla yükselir
Edirnedi, Erzurumdan, Çorumdan
İhanetler dolu dolu kan gelir.

Müfteriler varın sizler utanın
Milletimin kurtuluşu doğacak,
Sana kötü, hain vatan satanın
MÜCADELE PENÇESİYLE BOĞACAK!

Bacıların intikamı dururken
«Aldırmayap yan yatanlar» kahrolsun
Dedelerin kan yarası kururken
ÜMİDİMİZ MÜCADELE SAĞ OLSUN!

Mücadele erbâbına selamlar
Son adımı selamete atarız,
Milletimin bağrında bir elem var
SAĞ YUMRUĞU SEMALARDA TUTARIZ

Necati Aykan
İ.H. OKULU
ÇORUM

IZDIRAP BİTMEMEYECİK Mİ?

Muhterem kardeşlerim...
Yeniden milli Mücadeleyi uzun zamandır yakından takip ediyorum. Izdırabımızın çığılığı buhranımızın tercümanı, kurtuluşumuzun rehberi olan satırları içercesine tim. Fakat lise ikiden öteye gidemedim. Birçok sebepler ve imkânsızlıklar mani oldu birkaç satılık tarafından ya okuma hakım elimden alınca, ya da kahpece kurşunlanacaktım. Çünkü ölen birbuna. Hoş, gitsem de birşey ifade etmezdi ya! Yüksek tahsil diye geldiğimiz yerde birkaç yahudi, Ermeni, Rum piç ve onun arkasına takılmış okuyorum. Bu arada «milletin sesi» sütununun da devamlı takipçisi olduğumdan millî ızdırabı şahıs şahıs bizzat yaşayanların ağzından işitebiliyorum. Aynı ızdırabı paylaşan bir millet evladı olarak müsadenizle bir kaç satır da ben yazmak istiyorum.

Birçok benzerim gibi ben de ilkokulu kar, kış demeden hergün 10 kilometre yol teperek bitirdim. Çünkü köyümüzde okul yoktu. Mecburum nahiyyeye kadar giymeye. Hergün 10 kilometre gitçok genç gibi ben de milletin değerlerine bağlıydım.

Anadoluda köylüler hep bir birine benzer. Asırlar boyu aynı iman etrafında toplanmış olmalarından olsa gerek. Hepimiz de köylü olarak millî ızdıraptan payımızı almış, hepimiz de millî mücadeleden arta kalan kanımızı Yeniden Milli Mücadele için akıtmaktan çekinmeyecek olan insanlarız. Belki çalışmalarımızın tam karşılığını alamıyoruz. Belki de hor görülüyoruz. Ama imanımız kuvetlidir. evelallah. Izdırabımızın dıneceği, mesullerin cezalandırılacağı günü dört gözle bekliyoruz.

Köyümüzün, köylümüzün yanı bizim derdimiz saymakla biter mi? Tohum derdi, gübre derdi, yol derdi, okul derdi... v.s. Bunların yanında bir de sağlık derdi var. Hasta için ya doktor bulamıyoruz. Ya da vardığımız hastahanelerden yüz geri ediliyoruz.

Daha iki üç hafta kadar önceydi. Yengem doğum sancısı, ailemiz ızdırab içinde kıvranıyordu. Vaz geçtik dok

tordan bu işten anlayan bir ebe dahi yoktu yakında. Ben zerimiz birçok köyler gibi köyümüz de kaderi ile baş başa bırakılmıştı. Bu gibi hallerde yengemi kasabaya götürmek de imkânsızdı. Çünkü köyümüzü kasabaya bağlayan yol oraya varıncaya kadar sağlam insanı dahi hasta edecek cinstendi. O an birşey gelmiyordu elimizden. Milletın alın terinden çalınan paralarla Atina'da hastahaneler kurulurken biz bu milletin öz çocukları kaderimizle baş başa bırakılıyorduk. Ne yapabiliydik ki Allah'a yalvarmaktan başka? Babam çaresiz, ağabeyim çaresiz, ben çaresizdim. Niha yet olan oldu. Yengem vefat etti. Ailemiz mateme boğuldu Biz bizim gibi daha nice-leri bu haldeyken topyekün bir millet ızdırab içinde kıvrılırken vazifesi milleti sadete ulaştırmak olan hükümet yetkilileri ne yapıyordu acaba? Hangi meseleye çözüm arıyorlardı.

Bunları, şahsi dertlerini niçin anlattı demeyin. Düşünün ki benim gibi binlerce millet evladı var. Bu ve benzeri dertler küçükte olsa milli ızdırabın yapı taşları. Gayri milli sistem harç olup ondan koskoca bir ızdırap yapmış. Millî ızdırap, milletin ızdırabı. Millet sustukca ızdırap büyümüş; sade rey için köye uğruyanlar milletten uzaklaştıkca ızdırap büyümüş. Yahudi Rum, Ermeni milleti soydukcay soymuş, soydukcay ızdırap büyümüş, ve nihayet koskoca bir milleti yok oluşla karşı karşıya getirmiş.

Ama herşeye rağmen kurtuluşun yakın olduğuna inanıyorum. Kardeşlerim, bu ızdırap bir gün mutlaka bitecek, Çünkü hiç bir zulüm ebedi değildir. Yalnız bu, durmakla olmaz tabii. Çalışmak lazım. Bilfiil katılmak lazım mücadeleye. Bunun için vazifemiz neyse lütfen bildirin. Millî Mücadele'de her millet evladığı gibi bende vazife almak istiyorum.

Şuna inanıyorum ki dalga dalga bütün milletimizi saran Yeniden Milli Mücadele mutlaka muzaffer olacaktır. Çünkü «Zafer Hakkın ve Hakkın İnananlarındır.»

İsim mahfuz
Çayışla köyü

Milletin iman, ahlâk, kültür tarih ve menfaatine bağlı haftalık siyasî **MİLLÎ DÂVÂ MECMUASI**

YIL : 1 SAYI : 47

SAHİBİ
Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR
A. Selim Arkoç

Devamlı Yazı Kadromuz
AYKUT EDİBALI
YILMAZ KARAOGI U
NECMEDDİN TURINAY
SABAHADDİN ERİŞ

İDARE YERİ

Babiâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DİZGİ
Şen-AL Matbaası

BASKI
Güneş Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI

Bir Senelik: 70 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Üç Aylık : 18 Lira

FİATİ : 150 KURUŞ

ÇİRKİN BİR TAHRİFE CEVAP

SAĞ MİLLETİN HAYAT KAVGASININ SANCAĞIDIR

Son zamanlarda Türkiye'de, iktidarsız iktidarların, inancsız muhalefetlerin ağzında yeni bir sakız peyda oldu. «Sağ-sol çarpışmaları huzuru bozuyor», «Aşırı uçlar çarpışıyor» gibi manasız laf kalabalığı, en ciddi meselelerin görüşüldüğü yerlerde de, artık bir can kurtaran simjiddir. Talebeler mi vuruluyor? Cevap hazır «Ah, şu sağ-sol çarpışması.» Anarşi caddelerde kol mu geziyor? «Ah, şu aşırı uçlar.» Fabrikalarda boykot, grev ve işgal bir birini mi takip ediyor? Düşünmeye haset yok, yine aşırı uçlar. Milletnin siyasî, iktisadî ve kültürel görünüşü buhranının binbir belirtisi ile mi karşı karşıyayız? Senelerce öncesinin gerici-ilerjci; yobaz-devrimci ön hüküm nasıl, gazete aydınlarının hadiselerle bakış gözlüğü idiyse; şimdi de sol-sağ çarpışmaları kıl şesl öylesine bir can kurtaran Con Ahmettir.

Onbeş günden beri hemen hemen bütün partî sözcüleri aşırı uçları, aşırı sağ ve aşırı solu takbih ettiler. A.P. nin Süleyman beyi, CHP. nin İnönüsü, MHP. nin sözcüsü, GP nin başı sağ-sol çarpışmaları hakkında bazı şeyler söyledi. Hemen hepsi de, aşırı uçlara düşmanlıklarını belirttiler. Aşırı uçlar gibi, sağ-sol çarpışmaları gibi müphem, ilmi bir katliyetten uzak klişelerin gölgesine sığınmak ucuz bir iştir. Ve son derece hatalı bir davranıştır.

Bugün Türkiye'mizde iki kuvvetin, değişik şekillerde, ölesine çarpıştığı doğrudur. Ancak bu çarpışmayı aşırı uçların tahriki, sağ-sol grupların kavgası gibi görmek ve göstermek, gerçeği iğrenç bir şekilde tahriftir. Hem iğrençesine bir tahrif, hem de son derece zararlı bir davranıştır.

Aşırı uçlar tabiri, adice bir tahrif ve kelime oyunundan başka değildir. Ve ayrıca; namusunu korumak için yumruğunu kullanan mazlumu, mütecevizle; hayatını korumak için silahına sarılan adamı, eşkiya ile bir tutma manasına gelir. Kavga ediyorlar ve adliyeyle, polisli, hekimli meşgul ediyorlar diye; hırsızla ev sahibini, namus düşmanı ile namusunu korumaya çalışan hanımı, katille mazlumu ve mağduru; terazinin aynı kefesine koymak, akıl, insaf ve vicdan ile bağdaşır mı? Böylesine bir gayret, Türkiye'nin yok olmaya yönelen yıkılışı acı gerçeğinden, dikkatleri haince başka meselelere çekmek için uyutulmuş bir uyutma hareketinden ibarettir.

Bu mesuliyetsiz bakış, bu umursamaz tutum son derece zararlı olacaktır. Namusunu bir haine teslim etmedi ve o alçağa karşı kuvvet kullandı diye, hangi namus sahibini kinamak aklımızdan geçebilir? Gerçi kavga olmuş, bıçaklar çekilmiş ama, birinin niyeti namusu yok etmek, ötekini niyeti ise namusunu korumak... Bu iki niyet, hiç aynı gözle görülebilir mi? Namus için kalkan yumruğu tebci etmek gerekmez mi? Namusu katletmek için çekilen bıçağı, alçağın elinden alıp, dersini vermek gerekmez mi?

İşte sol ile sağ aynı derecede huzur bozucu olmakla itham eden densizler; namusludan, namussuza karşı ses çıkarmamasını ve namusunu bir hediye gibi ırz düşmanına teslim etmesini bekleyen alçaklardan daha adidirler.

Şimdi şu allâme (!) siyasilerimize soralım. Sağdan-soldan ne haberiniz var ve ne anlıyorsunuz? Uyuşuk zihninizle harekete geçirmek için soralım. Sağ ve sağcılık sadece solcu olmamak mıdır? Solculuktan ne anlıyorsunuz? Sağcılığın aşırısı ne demek oluyor? Solculuk mevcut nizamı beğenmemek midir? Sağcılık, mevcut düzeni kabullenmek midir?

Sağ-sol mefhumlarını, önüne gelenin istediği manaya çekeceği şekilsizlikten kurtarmak şart oluyor. Sol ve solculuk; Fransız ihtilâl meclisinin sol blokunda oturan ve muhafazakârlar karşısında yer alan, radikal ihtilâlcilere verilen addır. Ancak, bu Fransız ihtilâlcilerinin ne katli bir doktrini, ne belirli ve ilmi bir programı vardı.

Krallık, kilise, ve aile aleyhinde bulunan grupları bünyesinde toplayan ve içlerinde pek çok toministin bulunduğu bir bloku hatırlatıyordu.

Daha sonraları komünistler, komünist partisi içinde toplanamayan ihtilâlcileri ve reformcuları, komünizme bir basamak teşkil edecek şekilde, sol blokta toplamaya çalıştılar. İşte bu, doktrin ışığından mahrum reform veya ihtilâl heyecanının ifadesi olan, sol ve solculuk; komünizmin yayılma ve genişlemesinde tesirli bir maske olmaktadır.

Utangaçlığını bir tarafa bırakan solculuğun merkezi marxizm ise; din, ahlâk, millet, devlet ve vatan aleyhtarlığını saklamamaktadır. İslâma her Allahın günü saldıranın bir vazife olduğu Rusya, komünizmin iğrenç din aleyhtarlığını ortaya koyuyor. Her gün Türkiye halkları (!) diye nutuk verenler, yine onlar. Milleti ve milliyeti burjuva uydurması olarak damgalayanlar yine onlar. Türkiye'de kızıl bayrakların dalgalanacağı ve Türkiye'nin bir Sovyet Cumhuriyeti haline geleceğini düşünen yine onlar. İşte bunlar solculardır.

Peki, solcular (Maxistler) vatan, din, devlet ve ahlâk haini, Moskova'nın uşağı bir kızıl gluhurdur. Ya sağcılar. Sağcılarda mı öyle acaba?

Solculara bakılacak olursa, sağcılar; patron-emperyalizm ve irtica işbirliğinin kuyruklarıdır! Mevcut düzenin bekçisidirler (!) Patronların işçiyi sömürmesinden yanadırlar (!) Faşist orduyu alkışlarlar (!) Devrimcileri öldürürler (!) Bu ve buna benzer bir sürü laf, sağcıları tanıtmaya yeter.

Gerçek ise, bambaşkadır. Sağcılar, Türkiye'de ilk defa vatani tehdit eden tehlikeyi doğru teşhis edenlerdir. İlk defa, Türkiye'de millette, millete empoze cebri sistem arasında tenakuzu gören ve gösterenler sağcılar oldu. Buhranımızı sınıf, çarpışmasına, menfaat kavgasına değil; i-nancımız ve kültürümüz üzerindeki emperyalist tesirlere ilmi olarak bağladı. İlk defa sağ; insanın, eşyanın ve milletin bünyesinin zaruretlerini, bir sistemin temel meselesi haline getirdi. Eşya, insan ve toplumun uyduğu kanunların ters, yanlış ve kasıtlı bütün yorumlarını sol adıyla adlandırdı. Sağ, klâsik mânada sola, tam ve kesin bir protesto olduğu kadar, bizzat insan ve millet gerçeğinin uyduğu kanunlara dayanan bir anlayışı bir program ve bir hareket olarak ortaya çıkı.

Sağ bütün bunlarla yetinmedi. Vatanın bütünlüğü, devletin devamı, milletin varlığı ve dinin korunması için, sayısız fedakâr yiğit, şahsi endişelerini bir köseye atarak, düşmanla savaştılar.

Sağcılar kiminle ve hangi cereyanlarla savaşıyorlardı? Sağcılar Türkiye'nin varlığını sömüren beynelmillel yahudilikle, uşağı masonlukla, hristiyan misyonerliği ile ve komünizmle savaşıyorlardı. Ve yine de savaşacaklar. Sağcılar ahlâksız, vatansız, milliyetsiz, din ve devlet aleyhtarları bütün cereyanlarla savaştılar ve yine de savaşacaklardır. Sağcılar, bu savaşta, Allah'a ve millete güvenmektedirler. Allah onları teyid etmekte, millet ise canla desteklemektedir.

Sağcılar, milleti bir esir sürüsüne çevirmek isteyen, yahudi hiyanetine karşı göğüslerini siper ediyorlar. Milleti tehdit eden tehlikeleri ilk defa göğüsliyorlar. Böylece sağcılar milletin öz evladı olduklarını ispat ediyorlar. Milleti uyarmak hususunda gösterdikleri fedakârlık ise, sağcıları millî mücadelenin öncüsü yapıyor.

«Sağ-sol», «aşırı uçlar» düdüğü öttürüp, gerçeği tahrif edenlere pek yakın istikbalin semasını aydınlatacak şu cümle ile cevap veriyoruz.

«Sağcılık, milletin hayat kavgasının bayrağıdır.»

Ne mutlu bu bayrağı taşıyanlara!

Yeniden Millî Mücadele

Sağcılık Milletin Hayat Kavgasının Bayrağıdır!

Bugün herkes, günlük yaşayışı içinde rahatsızlığını ifade etmektedir. İctimaî ekonomik ve siyasi çalkantılar içinde tedirgin hale gelen millet, istikbalinden endişe duyar hale gelmiştir. Üniversitelerde meydana gelen komünist tecavüz ve terörü durmamış, fabrikalar komünist militanların çalışma üssü haline getirilmiş, köyde, kasabada ve şehirde çeşitli sebepler yüzünden millet evlatları birbirini boğazlamaya terkedilmiştir.

İktisadî bünyemiz tamamen sarsılmış «Devalüasyon» dan sonra zamlar, gelirler, gayr-i millî iktidarın hayat yemi olarak planlanıp uygulanmış, yiyecek, giyecek, ve binecek vasıtaları gün be gün pahalalanmış ve bütün bir millet, ticaretimize hakim olan yahudi, rum ve ermeni patronlarının kölesi haline getirilmiştir. Vurgun üstüne vurgun yapan bu üçlü ortaklık lüks bir hayatın müzikli - danslı salonlarından millî servetimizi akıtıp beynelmilel yahudi maliyesine teslim etmeyi vazife edinmiştir.

Milletin günlük yaşayışı bu meselelerin müsbet ya da menfi dedikodularıyla dolup taşmaktadır. Üniversiteler ilim tahsil edilen yer haline gelsin, fabrikalar komünist hücreleri olmasın. Sofradaki ekmeği, sırtındaki gömleği sinsice çalınıp gayri millî azınlığa teslim edilmesin... Bütün bunları temin edecek bir iktidar çıkıp milletin yüzünü güldürsün...

AP VE CHP İSTENMİYOR!

Ama nerede o iktidar.. Bünyesindeki milliyetçileri tasfiye edip tamamen kozmo politizme yönelen AP'nin varlığı artık milleti tatmin etmiyor. Milletten zaten kopmuş CHP parti bünyesindeki çekişmeler, çözümler ve İnönü'nün geçirdiği krizlerle CHP çevrelerinde hiçbir ümit kaynağı teşkil etmemektedir. Hele eski şeflik devrinin acı hatıraları İnönü ve Ecevit'in kendi lerini dahi ürkütmüş olacak ki, mesajlarda

sık sık eski kırıncılıkların, acıların unutulması istenmektedir.

MECLİS ŞAİBE ALTINDADIR

Meclise, günlerce devam eden turlamalardan sonra bir başkan seçilebilmiş, Senato da, zorlukla bir başkana kavuşabilmiş; ancak bundan sonra bir çalışma beklenirken parlamento çeşitli şâibeler altında itibarını yitirmekle karşı karşıya kalmıştır.

Demirel, kendisi hakkında ortaya atılan «türlü-çeşitli» ithamlardan kurtulacağı yerde üzerine kalın bir sünger çekmiş. Böylece Meclisin çoğunluğu bir kerre daha şâibeli hale gelmiştir. «Demirel'in paralı askerleri» diye itham edilen milletvekilleri meclisi tam bir itimadsızlığın sembolü haline getirmişlerdir.

İctimaî, ekonomik ve siyasi hayatımız böyle bir durum arz ederken gayri millî basın tarafından bir sansasyonel haber daha ortaya çıkarılmış, Hava Kuvvetleri Ko-

Gayri millî sistemin doğurduğu buhranlardan yüreği muzdarip Muhsin Batur Paşa. Şimdi fırsatçılar onun mektubunu istismar etme gayretinde. Bakalım Paşa ne kadar sessiz kalacak?

mutanı Muhsin Batur'un Sunay'a verdiği mektub âdeta bir ihtilâl havası içerisinde büyütülmüştür. Millet böylece biraz daha tedirgin edilmek istenmiş «İhtilâl olacağı» yaygaralarıyla huzursuzluk arttırılmıştır. Nitekim Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay bir İstanbul gazetesine verdiği beyanatında gayr-i millî basının kasıtlı haber verişini kınamış ve bunun doğru olmadığını belirterek şöyle demiştir. «Binaenaleyh, Hava Kuvvetleri Komutanı'nın iyi niyetle sunduğu bu muhtıranın kapsamına uymayan ve sormsuz kişiler tarafından yapılan yorumlar ve konuşmalar yersizdir. Ve söz konusu edilip sürdürülmemelidir. Çünkü memleketimizin, huzurunu bozmaktan başka bir faydası olmayan bu türlü yorumlar ve konuşmalar çoğunluğu rahatsız etmektedir.» (1)

Şimdi şu sualleri sıralayalım. Acaba bütün bunlar kendiliğinden olan işler midir? Bütün bu hadiseleri bir diğerinden müstakil ve sadece cereyan ettiği günler içerisinde değerlendirmek imkân var mıdır? Bu hadiseleri meydana getiren ve oluşunu takip eden kuvvetler var mıdır? Bu kuvvetler kimlerdir? İktidarın veya muhalifetin hadiseler üzerindeki tesirleri nedir

BUHRANIMIZIN KAYNAKLARI

Bütün bir millet tarafından münakaşsız kabul edilen meseleyi inkâr etmek abesdir: Türkiye, düşman kuvvetlerin ideolojik siyasi, iktisadî ve psikolojik hücumları karşısında bulunmaktadır. Düşman kuvvetlerin bu sistemli taarruzları ise günlük veya senelik bir değerlendirmeye tabi tutulamaz Türkiye'nin bugünkü buhranını ama siyasi, ekonomik ve ictimai her sahadaki buhranını seneler evveline götürmek mecburiyetindeyiz. Meselâ: Bugünkü komünist saldırıları değerlendirirken, dün imzalanan Türk - Rus kültür antlaşmasını görmek zorundayız. Ve yine bugünkü yabancı sermaye soygunlarını düşünürken İnönü devrinde başlatılan ikili anlaşmaları görmek zorundayız. Türkiye'nin Amerikan nüfuz bölgesine dahil olduğunu söyleyenler 1945 Yalta antlaşmasını görmek zorundadır. Ve yine iktisadî buhranımızdan söz açılınca yahudi efendi durumuna getiren 1924 Lozan antlaşmasını hatırlamak icabeder. Millet aleyhine tezgâhlanan bütün bu taarruz anlaşmalarının kaynağı olan 1839 Tanzimat Fermanı'nı hatırlamak gerekir.

Bu inkâr edilmez vakıalar bize şunu göstermektedir: İhanet ile gaflet arasında daralıp genişleyen son bir buçuk asırlık politika arenasında boy gösteren «çirkin

politikacılar» mitli hayatımızı, yahudi-mason kozmopolitizmine peşkeş çekmişlerdir. Şimdi de tecavüzlerin en kanlısı olan komünizmi tezgâhlamışlardır. Millî bünyemiz de tahrib edici bir canavar olduğu anlaşılan yahudi-mason hakimiyeti kendisini gözlerden gizleyecek oyun sahaları inşa etmek durumunda olmuştur.

Son günlerin gazete sütunlarında ve politik mahfillerinde sık sık sözü geçen «rejim bunalımı» verilen beyanatlar, yapılan konuşmalar yukarıdaki hususlar göz önüne getirilmeden değerlendirilemez.

DEMOKRATİK REJİM VE KANLI KAVGALAR

1945 Yalta konferansının bir neticesi olarak çok partili devreden, diğer ismiyle demokratik rejime geçen Türkiye, bugün parti bolluğunun kokuşmuşluğu içinde boalamaktadır. «Millî birlik ve beraberlik» ten, «milletin bölünmezliği» nden bahsederken birlik ve beraberliği parçalama esaslarına oturtulan partiler mevcuttur. «Vatanın bölünmezliği» ifade edilirken vatan parçalayıcı hareketleri organize eden partiler mevcuttur. Ve bunlar demokratik rejimin müsaadesine sığınmışlardır. Demokratik rejimin kuvvetli bir dayanağı olan «anayasa» teminatına sığınmışlardır.

Demokratik rejim millet bütünlüğüne yöneltmiş bir silâ olamaz, olmamalıdır. Ama bugün sözün ona demokrasi adına millet kamplara bölünmüş, filân partinin adamları falan partinin mensuplarını öldürür duruma gelmişlerdir. Köyde kasabada ve şehirde partilerin kavgaları milletten evlatları arasında onarılmaz yaralar açmıştır.

Yine üniversitelerimizde hazırlanan kanlı tecavüzlerimizin unsuru ile izah edilmektedir. 3 sene evvel başlayan üniversite hadiselerini o zamanki mes'ul-ler görmemezlikten gelmişlerdir. Hükümetin başı olan bay Demirel basiretsiz bir politikacının dahi kıramıyacağı potlar kırmıştır. 1967 Haziranında okullar işgal edilip, milliyetçiler dövülürken, millî servet tahrip edilirken Demirel diyordu ki «garip dünyanın garip işleri... önemli değil» oysa milletin idaresine gerçekten hak sahibi olanlar daha hadiselerin ilk günlerin de «Devletin tehlikelere maruz kaldığını, propoganda safhasını aşan komünistlerin devleti yıkma plânları hazırlandıklarını bunun için mes'ullere büyük vazifeler düştüğünü» açıklamışlardı. (2)

O zaman bütün bu ikâzlara kulakları nı tıkayan bay Demirel geçenlerde «öğrenci hareketlerinin arkasında devleti yıkma gayretleri vardır» şeklinde konuşurken acaba ne konuştuğunun farkında mıydı?

Senelerdir korudukları gayr-ı millî sistemin yıkılışını «sağ-sol çatışması» sloganı ile kapamaya çalışan iki baş. Demirel ve İnönü.

Yine 1968 işgallerinde «Boykot ta işgal de aynı şeydir, gençler haklıdır» diye fetvalar yağdıran İnönü yangın bacayı sardık tan sonra «aşırı solcu haytalar tehlikeli ol maya başladılar.» şeklindeki zoraki konuşmasıyla neden bir dönüş yapıyordu. İnönü bununla kalmıyor, iki sene evvel yeşil ışık yaktığı komünist militanlara onlar maratonu yarı ettikten sonra şöyle diyordu. «Bazı kimseler gençlik içine sızmış bir grup yaparak ve bilimsel sosyalizme Türkiye halklarını hazırlamak iddiası peşinde Türkiye vatanını parça parça etmek yolunu tutmuşlardır.» (3)

SAĞ SOL ÇATIŞMASI LOCA UYDURMASIDIR

Ancak ne Demirel ne de İnönü hadiselerin gerçek yüzünü açıklamamışlardır. Hakikatleri tahrif etmişlerdir. Komünist saldırıları karşısında «Sağ-sol çatışması» diye uydurma bir izah ortaya koymuşlardır. Aslında sağ-sol çatışması diye bir şey mevcut değildir. Ortada Türkiye'yi korkunç bir esaretin içine sürükleyen komünist militanların tecavüzleri vardır. Buna karşı da milletin müdafaası vardır. Mes'uller komünistlerin tecavüzlerini milleti cezalandıracak delil olarak göstermeye çalışıyorlar. Gayretler boşunadır. İnönü şu sözleriyle sağın değil, komünistlerin saldırgan olduklarını gösteriyor. «Öğretim düzeninin yeniden kurulması, öğrenci-öğretim üyesi a-

rasında saygı ve koruma ilişkisinin tesisi-ne ve üniversite içi ve dışı zorbalığın önlenmesine bağlıdır.» Peki öğretim düzenini bozan kim? Profesörleri döven, ders yaptırmayan kim? Sosyal demokrasi derneklerini tehdit ederek seçimi kazanan kim?... Bütün milletçe verilecek cevap şu dur ki bunların failleri komünist militanlardır. Bu cevabı İnönü'nün konuştuğu günlere isabet eden bir gazete haberi ile teyid edelim. «O.D.T.Ü. si profesörlerinden İskender Öksüz ile Halil İbrahim Karakaş, başlarında Deniz Gezmiş'in bulunduğu bir grup solcu tarafından dövülmüşlerdir.» (4)

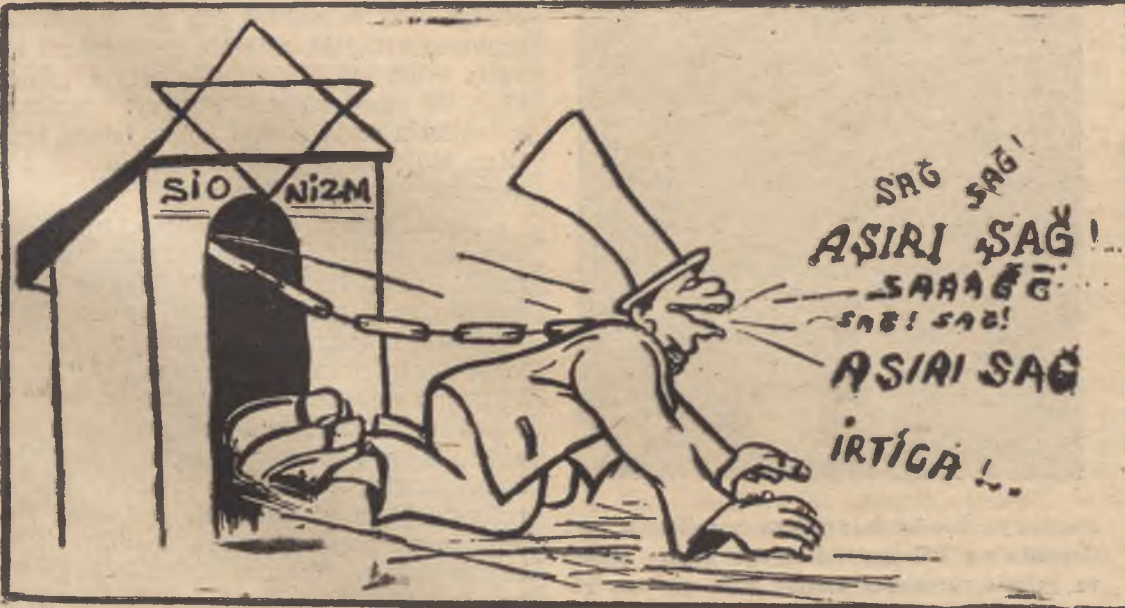
Solcuların bu tecavüzlerini ise Demirel şöyle itiraf ediyor «Hergün Ankara ve İstanbul'da sokak hadiseleri oluyor. Camlar kırılıyor, bir takım yerler taşlanıyor, fabrikalar, bazı yüksek okullar molotof kokteyli, kurşun, dinamit, tabanca gibi şeylerle dolu.» (Gazeteler 15 Aralık 1970)

Şimdi Demirel cevap versin. Camları kıran kim? Bağımsızlık haftası ilân ederek birtakım yerleri taşıyanlar kim? Fakülte ve yüksek okullarda zorbalık yapanlar kim Demirel'in komünistlere çalıştığı cevap yine kesindir. Komünist militanlar!...

O halde sağ-sol çatışması nereden çıktı? Neden komünist hücreler kapatılmıyor da sağ-sol çatışması süsü verilerek milliyetçi gençler zindanlara atılıyor?

16 Haziranda işçileri tahrik ederek kanlı bir isyan hareketi hazırlayan komünistler serbest bırakıldı. DİSK, DEV-GENÇ gibi isyanın plânlandığı komünist hücreler kapatılmadı. Böylece işçiler arasında komünistlerin tahrik, tahrip ve teca-vüzlerinin devamına müsaade edildi. Yine plânlar hazırlıyorlar. Kanlı kardeş kavgalarını körükliyorlar. Peki şimdi soralım. İşçiler, kendilerini müdafa için bu komünist saldırganlara imkân vermeseler, onlara karşı kendilerini korusalar suç kimin olacaktır? Komünist tecavüzleri saklanıp yine sağ-sol çatışması mı deneyecektir? Öyleyse işçisi, talebesi bıraksın fabrikalarını ve fakültelerini, komünistleri rahat rahat ihtilâli hazırlasınlar. Milliyetçi talebeler polise «Bizi tehdit ediyorlar, yurttan arkada

(Devmi 14 ncü Sayfada)

Yuları yahudinin elinde, milletin ideallerini «aşırı sağ» sloganı ile itham eden politikacı tipl.

Bu Kaçınıcı?

Polonya da İsyan Etti

«Denilebilir ki Polonya'ya Komünizmi bu ülkenin Yahudileri getirmiştir... Savaşın önce proleter olan Yahudilerin geliştirdiği bir parti... Savaşın sonra partinin üyelerinin çoğu Yahudilerdi... Ünlü, yazarlar, sanatçılar, politikacılar Yahudi. Saygı duyulan önemli kişilerin çoğu Yahudi. Nirengi noktalarındakiler Yahudi... Böyle bir ortamdan doğan garip bir düşmanlık var. Yahudilere karşı şimdi Polonya da CUMHURİYET GAZETESİ

Geçen hafta Kuzey Polonya'nın bazı şehirleri büyük olaylara sahne olmuş komünist nizamın koruyucusu milis kuvvetleri ile halk yığınları arasında büyük çatışmalar vuku bulmuştur. Çok sayıda insanın ölmesi ve yaralanması ile neticelenen hadiseler esnasında Komünist Partisine aid binalar ateşe verilmiştir.

POLONYA ZULME KIYAM EDİYOR...

Hadiseler, her ne kadar işçilerin «Gıda zammına karşı giriştikleri protesto olarak anlatılmaya çalışılıyorsa da bunun altında yatan gerçek daha da başkadır. Zira bütün Varşova Paketi'ne bağlı ülkelerde olduğu gibi Polonya'da da halkın yahudi zulmüne karşı hissiyatı gün geçtikçe kabarmakta ve anti-komünist hareketler çoğalmaktaydı. İşte Polonya'nın Gdansk, Sopot ve Gdynia şehirlerinde meydana gelen hadiseler bu durumun ortaya koyduğu neticelerdir. Varşova radyosunun ağızla konuşan Türkiye'deki gayri millî basın da hadiseleri tersyüz edip, komünist ülkelerdeki bu hadiseleri örtbas etme gayreti ve çabası içindedir. İnsanca yaşama şartlarına kavuşmak için çırpınıp, sokağa dökülen milliyetçi Polonyalı halk kitlelerini «Yağmacı-mütecavüz ve zorba» diye isimlendirip, zalimleri masum olarak göstermeye çalışmak ancak «Pravda»nın yapacağı bir iştir. Polonya'da Rusya'nın menfaatlerini koruyan komünist Partisi de hadiseleri bu şekilde değerlendirmektedir.

Senelerdenberi gayri insani bir sistemin çarkları arasında inleyen Polonya halkının Rusya'dan kopardığı bazı tavizler olmasına rağmen halkın tepkisi halâ devam etmektedir. Meselâ 1956 yılında Polonya'nın sert tepkisi karşısında Rusya «Kâr esası» prensibini kabul edip, burada bizzat tatbik etmek mecburiyetinde kalmıştır. Bu gidişle Rusya daha birçok noktalarda tavizler vereceğe benzer. Zira kendi hakimiyetini ve diktasını diğer komünist ülkelere kabul ettirmek ve liderliğinin devam etmesini sağlamak için Rusya bu yola başvurmak mecburiyetindedir. Stalin devrinde sert bir politika ile bu gayeye vasil olmak istemişlerse de her defasında sert tepkilerle karşılaşarak prestijlerinin sarsıldığını görmüşlerdir. Hemen bu politikasından vaz geçip, güleryüzlü görünmeye çalışan Rusya bu sefer de arzu ettiğini elde edememiştir. Ve bir bocalama içerisine düşmüştür. Polonya Devlet Başkanı Gomulka'nın doktrinde olmamakla beraber, iktisadi ve kültürel bakımdan Rusya ile olan münasebetlerinde meydana gelen çözümler ve soğumalar Brejnev'i şaşırtmaktadır. Fakat Brejnev, postu Cin'e kaptırmamak için Gomulka'ya ve diğer Varşova Paketi'ne üye olan Devlet Başkanlarına sempatik görünme gayretindedir.

VARŞOVA PAKTİ PARÇALANIYOR

Artık Kremlin politikası hangi istikamette olursa olsun, demirperde gerisi ülkeleri halkının arzularına gem vurmamak mümkün olmayacaktır. Çünkü başlangıçta

Rusya'nın en sıkı-fıkı dostu olan ve hattâ Varşova Paketi'nin imzalanmasında en faal rolü oynayan Polonya bile bugün eski itaat ve bağlılığını kaybetmiştir. 14 Mayıs 1955 de imzalanan Varşova Paketi'nin bazı maddelerini sıralayalım.

Madde 9: «... Bu pakta katılma, iltihak vesikası Polonya Halk Cumhuriyeti Hükümetine tevdi olunduktan sonra ve âkid tarafların muvafakati ile yürürlüğe girecektir.»

Madde 10: «Polonya Halk Cumhuriyeti Hükümeti, her tasdikname'nin tevdiinden diğer âkidleri haberdar kılacaktır.»

Madde 11: «İşbu anlaşma 20 yıl yürürlükte kalacaktır. Bu müddetin hitamından bir yıl önce Polonya Halk Cumhuriyeti Hükümetine feshi ihbarda bulunmamış olan âkidler için anlaşma, gelecek 10 yıl daha yürürlükte bulunacaktır.»

YALNIZ POLONYA DEĞİL BÜTÜN PEYKLER FIKIR FIKIR KAYNIYOR

Görülüyor ki, önceleri komünist ittifakının liderlerinin yaveri durumunda olan Polonya bugün eski vazifesini yapmamakta ve buna bizzat muzdarip Polonya halkının sert tepkisi sebep olmaktadır. Bu tarzda yapılan millî uyanış hareketlerinin fazlalaşması tarihin yeni bir çağının müjdesidir. Ayrıca bundan birkaç sene önce Rusya'nın Çekoslovakya'yı işgali Kuzey Kore ve Vietnam'ın haricinde bütün komünist memleketlerin nefretiyle karşılanmış ve bu hareket, aralarındaki ihtilafı daha da gerginleştirip bütün insanlığın anti-komünist ve anti-sionist istikametteki tansiyonunu yükseltmiştir. Hattâ Polonya'nın Gdansk şehrinde meydana gelen hadiseler

Polonya'ya komünizmi getiren yahudilerin şefi Gomulka'nın Polonya'yı Rusya'ya peşkes çekme ve yahudi vurgununa takdim etme planları yürümedi. Şefliğini yaptığı Komünist Partisi'nin binaları ateşe verilmiştir.

Çekoslovakya, Macaristan ve Yugoslavya'dan sonra Polonya'da infilak etti. Harita isyanın ilk başladığı şehirleri gösteriyor. Şimdi bütün Polonya alev alev yanıyor.

enasında halkın ağzından çıkan sloganlar da bu mahiyettedir. Çekoslovakya'da millîte yapılan zulme fazla tahammül edemeyip, meydana kendisini yakan bir gencin cenaze merasiminde yüzbinlerce Çekoslovakyalının gözyaşı dökmesi ve ağıtlar içerisinde hürriyet marşlarını topluca söylemesi, Yugoslavya, Macaristan, Bulgaristan ve diğer komünist memleketlerde millî uyanış hareketlerinin gün geçtikçe çoğalması komünist nizamın temellerinin çatırdadığını ilân etmektedir.

Rusya'ya bağlı peyk memleketlerdeki ayaklanmalar bir yana bizzat Moskova'nın ortasında Tatarların herşeyi göze alarak başkaldırmalarına sebep olan şey nedir? Neden Türkistan'da yaşayan Müslüman-Türkler şimdiye kadar 4600 den fazla ayaklanmaya girişmişlerdir? Bu suallerin altın da yatan gerçek şudur: Eğer bir ülkede halk durmadan isyan ediyor, huzursuzluk, anarşi, açlık ve sefalet gün geçtikçe fazlalaşıyorsa ortadaki sistemin gayri insani bir vafsa sahib oluşu kesinlikle ortaya çıkmış olur. Ve ömrü kısadır. Bünyeye muhalif sistemlerin zorla tatbiki emperyalizm tesis eder. Milletler ise, emperyalizmin can düşmanıdır. ve isyan ederler.

İşte Polonya şehirlerinde cereyan eden hadiseleri bu açıdan ele almak ve değerlendirmek icab eder. Polonya'da gıda maddelerine yapılan zam, asıl sebep olmayıp bardağı taşıran son damladır. Ve yanmaya hazır bir maddenin ufak bir ateşle kıvılcımlanmasıdır. Bu kıvılcım sadece Gdansk, Sopot şehirlerini tutuşturmakla kalmayıp diğer beldelere de sıçrama istidadındadır. Bugün olmasa bile yarın bu hakikatın gerçekleşmesi tarihi bir realitedir. Bunun önüne geçiş mümkün değildir. Zira büyük halk yığınlarının başlattığı haklı bir hareketi silahla durdurmak mümkün değil

(Devam 14. Sayfada)

Eskişehir Belediyesi Elenizmin Eserlerini Diriltiyor

Eskişehir'in merkezinden geçen Sakarya'nın kolu olan Porsuk çayının ortasında «Hürriyet âbidesi» adıyla bir heykel dikilmiştir. Yunan aşk tanrıçası - Venüs Heykeli tipinde inşa edilen abide 6,5 metre boyundadır. Ve yakında düzenlenecek bir törenle açılacaktır.

VENÜS - HÜRRIYET HEYKELİNİN MANASI NEDİR?

Türkiye'de bugüne kadar turizm bahanesiyle ne kadar metruk kilise varsa hepsi devlet emriyle yeniden inşa ettirilmiştir. Şimdi de güzelleştirme maskesi altında Yunan tanrıçalarının heykelleri şehirlerimizin göbeğine dikilmektedir.

Anadolu Yunan - haçlı zulmünün manasını iyi bilir. Hele Eskişehir, millî mücadele yıllarında uzun zaman bu zalim haçlı artıklarının zulmüne uğramıştır. Millet mübarek vatan topraklarında düşman narası duymamak, çan sesleri işitmek için yüzbinlerce şehit pahasına, Anadolu'yu Yunan Palikaryasına mezar etmiştir. Haçlı sürülerine milletin imanlı yumruğu Sakarya'da inmiştir. Şehit kanlarıyla sulanan Sakarya millî mücadelenin semizi ve destanı haline gelmiştir. Şimdi Sakarya'nın ortasına Venüs heykelini dikiyorlar. Ve milletin alay edercesine bu anıta «Hürriyet Heykeli» adı veriliyor. İlgililerden sorarız: Bu Yunan markalı heykel kimin hürriyetini sembolize etmektedir?

Memleketimizde Lozan konferansıyla Yunan zulüm ve ihanetleri ders kitaplarından bile çıkarılmıştır. Turizm bahanesiyle kiliseler inşa ettirildi. Güzelleştirme maskesiyle Helen heykelleri dikildi. Millete, düşmanları ve millî intikamı unutturulmaya çalışıldı.

Bütün bunlara karşılık Yunan Palikaryası Batı Trakya ve Kıbrıs'ta Türklere yapılmadık zulmü bırakmadı. Kıbrıs'ta masum Türk yavruları banyolarda katledildi. Bugün Yunanistan'da halen «Bizans İhya Cemiyetleri» vardır. Yunan hükümetince istiklâl harbinde öldürülen cânî papaz Hristostomus'un Atina'da İzmir'e bakar heykeli dikilmiştir.

Türkiye'de papaz Makaryos'u, Yakovas'ı yetiştiren Heybeliada Ruhban Okulu, Patrikhane, Rum okullarının hiyanetlerine göz yumulurken, Batı Trakya'da camiler yıkılıyor, Müslüman Türk'ün ibadetine mani olunmaya çalışılıyor.

MİLLETİN ALİNTERİYLE DÜŞMAN ESERLERİNİN İHYASINA GÖZ YUMULAMAZ

Artık bu rezaletlere son vermenin zamanı gelmiştir. Fakir milletin parasıyla Helen eserlerinin ihyasına kimsenin tahammülü yoktur. Sadece Eskişehir'de dikilen Venüs-Hürriyet heykeli 80.000 liraya malolmuştur. Bu para 50 hanelik köyün senelik geçimidir. 80.000 lirayla 10 köyümüz yola kavuşturulur. Milletin alınteriyle düşman eserlerinin ihyasına göz yumulamaz. Türkiye'deki iktidarlara hatırlatırız; ya milletin haklı isteklerine kulak verir, millî bir politika takip edersiniz, ya da çekip gidersiniz.

Millet bu yükü çekebilir mi çekemez mi diye düşünmeksizin vergi tarh eden Maliye Bakanı Mesut Erez.

Vergiler Milletin Tahammülünü Aştı

Mecmuamızın daha 29. sayısında bahs ettiğiniz gibi nihayet beklenenler gerçekleşmeğe başladı. Siyasi iktidarın hazırladığı bütçe açığının kapanması için develüas yondan sonra çeşitli adlar altında vergiler ihdas edilmeğe başlandı. Fiatlar arttı. Jo-deo grek menşe'li gayri millî kapitalist sistemin hüküm sürdüğü Türkiye'de bütçe açığı 1969 a oranla daha da kabardı. Her yıl olduğu gibi bütçenin gelir ve gider kalemleri arasında bir dengesizlik belirdi.

ACIĞI ÖRTME GAYRETLERİ

Bütçenin denkleşmemesi millî ızdıraptan yoksun, milleti hayal edilen ideallere götürmenin ilim ve sanatından mahrum sözde politikacılarımızı kestirme yollara sevketti. Bu yol mevcut dolaylı ve dolaysız gelirleri arttırmaktı. Bunlar bütçe açığının kapanması için kafi değildi. Öyleyse işçiye, köylüye, memura, subaya, esnafa v.s. ye kadar yayılan yeni vergiler ihdas etmek lâ zımdı. Nitekim de oldu.

Parlamentoda, tatbikata konulduğunda ne gibi huzursuzluklar doğuracağı düşünülmeyen kabul edilen yeni vergilerden biri de işletme vergisidir. İşletme vergisinin 15 Aralık 1970 te tatbikatına geçilmiştir. Daha ilk günlerde çeşitli iktisadi müesseselerin tepkisiyle karşılanmıştır. Söz konusu vergiyi protesto mahiyetinde hareketlere girişilmiştir. Ankara, İzmir, Adana, Gaziantep v.s. gibi büyük şehirlerde özellikle eğlence yerleri işletme vergisi kanunu nun anayasaya aykırı olduğu ileri sürülerek kapatılmıştır. Bu sebeple eğlence yerleri sahipleri boykot kararı almışlardır.

İŞLETME VERGİSİNİN HEDEFİ İYİ SECİLMELİDİR

İşletme vergisi, diskotek, bar pavyon v.s. gibi ahlâkı dejenere eden batakhaneler

le lüks eşya satan müesseseler için yerinde dir. Fakat aynı verginin zaruri ihtiyaç malları için de geçerli olması bu zaruri madde leri istihlâk eden dar gelirli zümreler için ilâveli zam demektir. Gelirleri çok az artan veya hiç artmayan, satın alma gücü develüasyondan sonra daha da azalan köylü, işçi, memur... vs. gibi dar gelirli zor duruma düşmektedirler.

UYGULAMADA ZORLUKLAR ZULÜM YİNE MİLLETE

Ekonomimizin dar boğaza girdiği, millî servetimizin 3,5 komprodor Yahudi, ermeni rum tarafından eritildiği şu günlerde işletme vergisinin uygulanmasından doğacak aksaklıklar fazlaşacak uygulama hileli olacaktır. Çünkü işletme vergisi gereğince alınması düşünülen vergiyi ilave etmemek hem satanın hem de olanın işine yarayacaktır. Zabıta tedbirleriyle kontrolün istisnasız yapılmasının da imkansız olduğu düşünüldürse esnafın hileli yola başvurmaya isten hile değildir. Vergi kontrolü gereği gibi yapılmayınca da ilgili merciler işletme vergisinin tatbik edilip edilmediğini takip edemeyeceklerdir. Kontrol adil bir şekilde yapılmaz, kanunî müeyyideler hakkıyla tatbik edilmezse, vergi kesenler, normal ödemede bulunanlar; vergi kesmeyen ve maliyeye normal ödemede bulunmayanlara oranla daha az olacaktır. Ticaret ahlâkına sadık olan esnaf enayi yerine konacaktır. Bu ticaret anlayışı mevcut ahlaki buhranın bir kat daha artmasına ve sile olacaktır. Ekonomide bir takım buzuklukların olması ve zorlukların doğması gayri ahlâki davranışların artmasını kolaylaştıracaktır.

ANARŞİ BÖYLECE TAHRİK EDİLİYOR

İşletme vergisinin kapsamı geniş olduğundan yiyecek maddesinden yedek parça ya kadar herşeye uygulanmaktadır. Zaruri ihtiyaçlarını güçlükle karşılayan, gecekonducularda hayatını idame ettiren işçinin, anarşist komünistler tarafından istismarı, sokağa dökülmesiyle kanlı 16 Haziran olaylarından daha vahim olaylar çıkacaktır. Öte yandan yedek parça temininde güçlükle karşılaşan şoförün durumu eskiye nisbetle daha kötü olacak belki ikinci bir şoför boykotu olabilecektir. Ürettiğinden çok istihlak eden köylü felaketlere sürüklenecektir.

Bu durumlardan faydalananak olanlar

ise yine masonlar ve onların yamakları olacaktır. Agoplar Beyrut'a, Mişonlar İsrail'e, Mıgırdıçlar Yunanistan'a senede birbuçuk milyar para sarf ederken kemerleri sıkma politikasıyla 1 milyar lira tedarik etme ümidinde olan sözde politikacılarımızın tutumu çok manidardır. Milletin ihtiyacını karşılamak isteyen, millet yararına bütçe tanzim eden maliyeciler eğer bu işte gerçekten samimî iseler gayrimeşru servet yolları ile, vurgunlarla, kaçakçılıkla sermaye yığan Yahudi, Rum Ermeni ve buna benzer gayri millî unsurların servetlerine baksınlar. Teftiş etsinler. Ve bu insanların millî servet üzerinde kurdukları hegemonyayı kaldırsınlar. Bütçe açığı kapanır.

KÜRTAJ ve KON FELÂKET G

— 2 —

İngiltere'ye yardım aramaya gelen Alman kızları çoğunlukla yalnızdırlar, yani dillerine refakat etmez... Genç kızlar soluğu Londra sokaklarında almakta ve sokakta rastladıkları herhangi bir kimseye tanıdığı bir kadın doktorunun adresini sormaktadırlar.

(Yeni Gazete - Doğum Kontrolü Faydalı mı? - 23.8.1968)

Ajanslar vasıtasıyla 8.12.1967 tarihinde gazetelere verilen bir haber de: İngiltere'de 1 milyona yakın kişinin uyuşturucu madde kullandığı belirtiliyordu. Deliller gösterdi ki, İngiltere'de ve diğer Avrupa ülkelerinde doğum kontrolünün ve kürtajın açıklıkla alması yok. Sadece meşru olmayan doğumlarla ilgili vardı. Türkiye'de de kürtajın serbest bırakılması gayr-ı meşru münasebetleri arttıracaktır. Tahmin ederiz ki, bundan hiç kimsenin şüphesi yoktur.

KÜRTAJ'ın ÇEŞİTLERİ VE DOĞURDUĞU FELÂKETLER:

Çocuk aldırma türlü yollarla yapılmaktadır. Bu konu daha ziyade doktorluğu ilgi lendirirse de, biz konuya biraz temas edeceğiz.

12 günlük hamileliklerde vakuüm (emme) metodu uygulanmaktadır. Rahimde teşekkül etmiş kütle pompa ile çekilir. Tecrübesiz doktorlar için çok tehlikeli bir metod olan bu yolla hasta birkaç saniye içinde derhal ölür.

12'den 16 haftalığa kadar olan hamileliklerde rahim kazılır. Çok sivri bir aletle yapılan bu iş korkunç neticeler doğurmaktadır ve hasta umumiyetle masada kalmaktadır.

20—22 haftadan sonra çocuk kıpırdamaya başladığından müdahale tamamıyla cinayettir. Bir İngiliz kadın doktoru bu konuda şöyle demektedir:

«22 haftadan sonra şahsen böyle bir müdahaleye yanaşamam. Çünkü o günden sonra çocuk rahmin içinde hareket etmeye başlar. 28. haftada ise hayatîyet belirtileri gösterir. Ve artık yaşamaya başlar. Bu haftadan sonra müdahale etmek resmen cinayettir.» (A.G.E.)

DOĞUM KONTROLÜNÜN

ZARARLARINI HAYKIRANLAR

Doğum kontrolünün zararlarını avazı çıktığı kadar hakırın birçok ilim adamı vardır. Eşle belirtmek gerekir, dünyada ve Türkiye'de direktionist güdümlü basın, bu haykırıları efkârı umumiyeden gizlemektedir. Ancak gizlenemeyecek hale gelen tenkidleri bir-iki cümle ile geçiştirmek ister. Şimdi biz, doğum kontrolünün yapılmasını şiddetle tenkid eden bazı doktorlar ve kuruluşların isimlerini vereceğiz.

Almanya'da çıkan Frankfurter Allgemeine gazetesinin Ocak 1969 sayısında şöyle bir vakia anlatılmaktadır.

«Geçenlerde Hamburg karakollarından birine gelen perişan bir kadın, buradaki memurlara yeni doğmuş çocuğunu boğduğunu bildirmiş ve bu cinayeti ev işleri ile çocuk bakımını birlikte yürütemeyeceği korkusu içinde işlediğini anlatmıştır. Olay araştırılınca, çocuğun yaşadığı ve kadının devamlı şekilde aldığı antibaby (doğum kontrol) hapları yüzünden derin depresyonlar içinde bulunduğu ortaya çıkmıştır.»

Olay, Almanyanın en çok okunan haftalık gazetesi «Welt am Sonntag» ta yayınlanmıştır. Olayı basına aksettiren Profesör Bürger-Prinz'dir. Profesör «Doğum kontrolü haplarını kullanan kadınlarda gerçek depresyonlardan başka, menüasyondan hemen önce keyifsizlikten aşırı sinir bozukluklarına kadar çeşitli görüntüler de tesbit edilmektedir» demektedir.

Yine Birleşik Amerika'nın Johns Hopkins Üniversitesinden Prof. Dr. Louis Lasagna'nın bir tıp dergisinde, ağızdan alınan doğum kontrol ilaçlarını veren uzun bir makalesi yayınlanmıştır. Profesöre göre, genç kadınlardaki tromboz ve

amboli vak'alarının çoğunun müsebbibi «hap»tır.

British Medical Research Council üyelerinden Dr. Inman ve Dr. Vessey'de 20-44 yaşlarındaki kadınlardaki akciğer ambolisi, beyin trombozu ve kalp krizlerinin sebeplerini incelemişlerdir. 344 kadın arasında yapılan bu araştırmada, bu tip vak'aların hap kullananlarda ötekilerle ne kıyasla 8 defa fazla olduğu tesbit edilmiştir. (Tercüman - 6.12.1968)

Öte yandan bir kadın masajcısı şöyle bir itirafta bulunuyor:

«Masajını yaptığım zengin bir hanım bilir. Bu hapları kullanıyordu. Sonra kocası çocuk istediği için bıraktı. Bir seneden beri de ne yaparsa yapsın çocuğu olmuyor.»

Ve Türk doktorları diyor ki:

Cerrahpaşa Hastahanesi doktorlarından Kadri Kahraman:

«Doğum kontrol haplarına şahsen taraftar değilim, ne yalan söylüyeyim sebebi de şu; Mazisi pek kısa sayılabilecek olan bu ilaçlar hakkında tecrübelerimiz o kadar az ki... Bu kısa tecrübe devresinde, bazı kadınlarda tamamen aksi görülmüştür.

Bu ilaçların lehinde mevcut istatistiklerin de inkâr edemedikleri kötü tesirler, en başta ilaca karşı tahammülsüzlük, nahoş bazı yan tesirler, vücut ağırlığındaki anormal değişiklik, pıhtılaşma faktörlerine olan etkileri, akciğer fonksiyonlarındaki bozukluk, trioid fonksiyonu bozukluğu ve böbrek üstü bezi fonksiyonundaki değişiklikler bir gerçek halinde görülürken pek de taraftar olabileceğimi zannetmiyorum.»

Doğent Cezmi Kazancagil:

«Doğum kontrolü hapları alan bazı kimse-lerde şiddetli bulantı, göğüs, karın ve baş ağrıları, saç dökülmesi, kılınma ve kanama gibi yan tesirler görülmekte, bu maalesef bir gerçek» demektedir.

AVRUPA'DA GENÇ KIZLARIN DURUMU:

Doğum kontrolü yapılan ülkelerde durumu gördünüz. Kontrolü yapmak isteyenler, genç kızları «hap»ları çantalarında, her türlü gayr-ı meşru münasebeti yapar, alle muhitinden uzak, müs takbel anne olabilmek vasfından soymak istemektedirler. Nitekim Avrupa'da 14 yaşında bakire kız bulabilmek mümkün değildir. Sokaklar gayr-ı meşru münasebet yapmak için sıra bekleyen yaşları küçük genç kızlarla doludur. Bilhassa orta Avrupa'da durum daha vahimdir. Yapılan istatistikler 13 yaşında bakire kızların işveç'teki yüzdesini % 3 olarak vermektedir. Bu felaket değil de nedir?

Bu iğrenç zihniyeti şöyle ifade ediyorlar: «Şimdi ceplerine, çantalarına haplarını yerleştiren genç kızlar, rahatça erkek arkadaşlarının yanına dolaşmakta, çılgınlık partilerine katılmakta ve... erkeklerden farksız hale gelmektedirler. Daha açıkçası haplar, ilkel zamanlarda kadın erkek cinsel ilişkileri prensiplerini yani mutlak eşitlik ve serbestlik düşüncesini çağımızda ortaya koymuş bulunmaktadır.» (Dünyada Seks Devrimi - Y. Gazete)

Muhterem okuyucularımız görmektesiniz ki; kadına serbest «namusunu satma» şeklinde takdim ediliyor. Kadın hiç bir ahlaki kayda bağlanmadan, istediği her şeyi yapabilecek ve bir müddet sonra değeri hayli düşen «madde» olacaktır. Basit bir ücret mukabil her önüne gelene satılacaktır. Bu materyalizmin görüşüdür. Şimdi konuyu daha da genişleterek, materyalizmin kadını ne hale getirmek istediğini görelim.

MATERYALİZM KADINI NE HALE GETİRMEK İSTİYOR?

Materyalizm bir devirler insanların hiç bir ahlaki, dini v.s. vecibelere bağlanmadan mutlu yaşadığı inancındadır. Bu devirde kadın «orta

malı» dır. Yani bir değil, birçok kişinin karısıdır. Mal ortaklığı vardır. İnsanlar, Engels'in terimiyle «homo economic» yani «ekonomik birer hayvan» dır. Ve yine materyalizm inanmaktadır ki, böyle bir devir tekrar gelecektir.

Ancak insan ve eşyanın tabii kanunu böylesine saçma nazariyeleri reddetmektedir. Tarihin derinlemesine tetkik yapılırsa her devirde namus, iffet, din, devlet gibi insanların yaşayışını tanımlayan otorite ve kayıtlar vardır. En geri kabileler dahi bir tanrıya tapınma mecburiyetini hissetmişlerdir.

Materyalizmin serdettiği bu görüş sadece çok eski zamanlarda Yahudilerin Saduki ve Eseni kabileleri arasında tatbikat safhası bulmuş tur. Bu kabilelerin ilkinde kadın herkesin malı

— Doğum kontrol haplarının imaline alt en büyük fabrikalar Yahudilerin elindedir. Yalnız Hindistan'a doğum kontrolü yapılması için gönderilen malzeme ve ilaçların tutarı, 40 milyar liranın üzerindedir. Bu meblağı veren iki adam var. Resimde gördüğünüz John Rockefeller bunlardan birisi. Yahudi bu kadar yardımsever mi?

İkincisinde ise mal ortaklığı yapılmıştır. Marx'ın, Engels'in Freud'ün, Darwin'in ve buna benzer materyalistlerin bu görüşü savunmalarının sebebi tesadüfi değildir. Bu tatbikatla ilgilidir. Muharref Tevrat'ta cemiyetleri ahlaksızlığa teşvik eden öyle uydurma cümleler vardır ki, bunları yazıya sırf mahcup olduğumuz için almadık. Zira anlatılamayacak kadar iğrenç şeyler... İşte genç kızlar bu ahlaksızlık çemberine alınmak istenmektedir ve ne yazık ki bu program Avrupa ülkelerinde hemen başarıya ulaşmıştır. Bugün de materyalizm kadını «satılık bir meta» haline getirmek için savaşılmaktadır. Düşük meblağ mukabili satın alınabilecek bir maddedir. Bu görüşü nefretle reddederiz. Mensubu bu olduğumuz millet, zaten böylesine iğrenç olduğu kadar korkunç nazariyeleri mahkûm etmiştir. İltifat etmemektedir. Ancak propaganda o kadar yoğunlaşmıştır ki... Her gün yahudi finans gazeteleri, ahlaksızlığı alenen teşvik eder pozisyonundalar.

Sormak gerekir. Hangimizin yüzü malûm gazete sayfalarına çarparken kızarmıyor? Milletler, daima kendilerini kurtuluşa götürecek genç nesilleri bağrılarından çıkarabiliyorlarsa, kurtulacaklardır demektir. Aksi halde «hap»ları ceplerinde, her türlü ahlaksızlığı yapan genç kızla

NTROL HAPLARI GETİRİYOR

rin bulunduğu bir cemiyet, erkekleri fuhuş ve kumar yuvalarından çıkmıyan bir topluluk, uçuruma son hızla gidiyor demektir, ve ne yapılsa artık kurtulanamayacaktır. Biz milletimizin, genç kız ve erkek evladlarını böylesine iğrenç çukurlara atmayacaklarından emin olduğumuzdan müsterihiz.

Doğum kontrolü haplarının komünistler nezdinde önemli kendi ağızlarından dinleyelim:

«Bu güne kadar kadınları cinsel yönden, serbesti bakımından frenleyen belli başlı sebeplerden biri «hamilelik»ti. Çoğu zaman yanlış davranışlar ve cehalet yüzünden kadınlar kanunsuz olarak ilişki kurdıkları erkeklerden hamile kalmakta toplum içinde beliren çeşitli tepkiler bir yana, kadınlarda çocuk düşürmek için hayatlarını tehlikeye atmakta veya genç erkekler için bu «Çocuk aldırma» bir hayli ağır maddi külfetlere yol açmakta idi. Doğumu önleyici haplar, bütün endişeleri yok etmiş ve özellikle kadınlara, daha düne kadar hayal edemedikleri kadar geniş çapta hareket serbestisi, değişik erkeklerle cinsel ilişkiler kurma imkânı sağlamıştır.» (Dünyada Seks devrimi —Y. Gazete)

Beyler şahsiyetisizlendiğiniz gibi iğrenç fikirlerinizde kendinize kalsın. Bu milletin krdını cephele omuzunda gülle taşımıştır, silâh taşımıştır. Ve namusu için cephede şehit düşmüştür. Kadına serbesti paravanası altında, kadını «50» lira gibi iğrenç bir meblağ karşısında satmak istiyen fikriyatı tel'in ederiz. Milletimizin kadını şanlı mazisinden çirkef emellerinize indiremeyeceksiniz. Bu milletin satılık kadını veya kızı yoktur. Artık kadına hürriyet, serbestlik gibi sloganların perde arkası gizli değildir. Avrupa'da kadın sizin anladığınız mânada hürdür. Pekli, Paris'te genç kızların 15-20 Franc'a, Almanya'da 10 Mark'a satıldığını inkâr edebilir misiniz? Sizin istediğiniz kadın ve genç kız bu mudur? Hiç mi gazetelerde namusu için cinayet işleyen kadınları mızı okumadınız? İzmir'de Yunanlı erlerin çirkef emellerine nail olmamaları için göğüsleri balta ile kırılmış 14 yaşından küçük kızlarımızı unuttunuz mu? Biz onların intikamını unutmadık. Rus köpeğinin Karaköse'de genç kızlarımıza yaptığı adı işkenceleri unutamayız. Tarihi, namusu nu korumak için şehit düşmüş kadınlarla dolu bir memlekette iğrenç fikrinizin itibar göreceğini sanıyorsanız, hemen söyleyelim ki aldani yorsunuz ve pişman olacaksınız.

AMERİKAN YARDIMI SAMİMİYETSİZDİR

Geçen sene Amerikan hükümeti Türkiye'ye verilmek üzere 1 milyon 909 bin doğum kontrol hapi ve bu amaçla kullanılmak üzere 1450 eip'lik bir tahsisat ayırmış ve yollamıştı. Halen Amerikan milletinin şikayetçi bulunduğu sionist kontrolü altındaki Amerikan politikası, bu tutumuyla samimiyetsiz olduğunu ortaya koymuştur. Marem biz iktisaden geri kalmış bir ülkeyiz, bi

ze bu alanda kullanılmak üzere matzeme vermeleri ve yardım yapmaları gerekirdi. Ne var ki Rockefeller'in finanse ettiği, Arthur, F. Burns'un yönettiği Amerikan politikasından ancak bu beklenir. Yine başka bir yahudi olan Kaliforniya Üniversitesi biyolojik öğretmenlerinden Prof. G. Hardin'in 1968 yılında, Amerikanın doğum kontrolü metodlarını uygulamakta gevşek davranan ülkelere gıda maddeleri yardımı yapma masını» isteyen bir demeci yayınlanmıştı. Bu talimata uygun olarak Hindistan'a 4 milyonun üstünde kontrol hapları gönderilmiş ve hükümet kontrol yapılması için karar almak mecburiyetinde bırakılmıştı. Aynı profesör geri kalmış ülkelere yapılacak en mükemmel yardımın, doğumu önleyici haplar ve cihazlar olduğunu ısrarla belirtmişti.

PAPA DOĞUM KONTROLÜNÜ BÜTÜN HRİSTİYANLARA YASAKLADI:

Bundan bir süre önce etrafındakilerin bütün lanselerine rağmen Papa VI. Paul, hristiyanlara doğum kontrolünü ve kürtaji kesinlikle yasaklamıştı. Papa'nın bu kararını hafif yollu tenkit etmek isteyen 39 Papaz'a kısmen veya tamamen işten el çekirilmiş ve karar Washington kardinali Patrick O'Boyle tarafından basına aksettirilmişti. Sonra birçok şahıs ve firma Papa'ya fikrini değiştirmesi veya hiç olmazsa taviz vermesi hususunda ricalarda bulundularsa da, VI. Paul tükürdüğünü yalamadı ve dedi ki: «Kilise Kürtaja ve doğum kontrolüne kesinlikle karşıdır» Bugün yeryüzünün en ücra köşelerindeki hristiyanlar, Papa'nın bu talimatına harfiyyen riayet etmek için çırpınıyorlar.

DOĞUM KONTROLÜ YASAKLANMIŞTIR:

Netice olarak diyebiliriz ki; doğum kontrolünün yapılması için gerçekten sinsi faaliyet gösterenler, kontrolün yapılmaması halinde hızla artan dünya nüfusunun, açlıkla karşı karşıya olduğunu savunmaktadırlar. Ne var ki ortada bulunan gerçekler bu iddiaları tamamen naks etmek tedir. Meselâ 800 milyonluk Çin'de ekilebilen arazi miktarı ekilmeyenin ancak % 10 u kadardır. Brezilya topraklarının ancak % 2,25 i ekilmektedir. Bu rakam Kanada'da % 8 dir. Türkiye'de ise ekilemeyen arazi miktarı ekilenden bir hayli fazladır. İstatistikler ortadayken, insanların açlıkla karşı karşıya olduğunu savunmak ne derece doğrudur, orasını okuyucularımız takdir edeceklerdir.

Kuran-ı Kerim'in En'am Suresinin 151. ayetinde mealen şöyle buyrulmaktadır:

«Fakirlik endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. Sizin de onların da rızkını biz vereceğiz.» Yine İsra suresinin 31. ayeti kerimesinde mealen:

«Evladlarınızı fakirlik korkusuyla öldürmeyin. Onları da, sizi de biz rızıklandırırız. Hakikat onları öldürmek büyük bir suçtur.» buyrulmaktadır. Gördüğünüz gibi müteaddid ayet-i kerimelerde, doğmuş veya doğacak çocukları öldür

menin büyük suç olduğu hususuna işaret buyrulmaktadır.

Doğum kontrolünün aklıyla alâkası yoktur. Nitekim meşhur iktisatçılardan Dr. Colin Clark: «Dünyanın halen ekilmekte bulunan topraklarından elde olunacak zirai istihsal 28 milyar kişiye yeter ki, şimdiki dünya nüfusunun on mislidir.» demektedir.

Evet!... Müşahede ettiğimiz kalnat gerçeği, insana dehşet verici bir mükemmeliyettir. Meselâ Starfish ismi verilen bir balık türünün bir defada 200 milyonun üstünde yumurta yaptığı, Sisymbrium Sophia adlı bir bitkinin ise, her ağacında 750 bin tohum taşıdığı bilinmektedir. Düşünün ki, bu 200 milyon yumurtanın hepsinin döllenmesi halinde bütün arz balıklarıyla dolmuş olacaktır. Bunu frenleyen, nizamlıyan hiç şüphesiz Cenab-ı Allah'ın herşeyi kuşatan ilmi ve kudretidir. Ayet-i kerimelerde doğacak çocukların rızıklarının Allah tarafından verileceği ne dair vaad vardır. Bu gerçek hiç bir tevile ve açıklamaya lüzum göstermez. Sarihtir.

Mecmua sütunlarının bize müsaade ettiği nisbette doğum kontrolünden bahsettik

Bu konuya ait mısalleri çoğaltmak mümkündür. Ancak lüzumsuzdur. Zira dünyadaki doğum kontrol hapları imal eden fabrikaların hepsi yahudilerin elindedir. Bir Rockefeller'in Hacettepe Hashanesine kadar gelerek, kontrol yapılması isteğinde bulunuşu dahi, olayın vahametini anlatmaya kâfidir. Ne acıdır ki, milletimizin sistemli bir şekilde kısırlaştırılması ve Macarlara uygulanan plânın aynen tatbikinin, Türkiye'de akisleri pek az olmuştur. Yetkililer, bu adamların ne sıfatla geldiğini, nelerin peşinde olduğunu dahi sormadan, ilim adamı diye üniversitelerin kapılarını bu hainlere ardına kadar açık tutmuşlardır. Ne gariptir ki, Macar milletinin Ruslar tarafından sistemli bir şekilde kısırlaştırılmasını ve imhasını unutmıyan bir Macar Profesörü (İmre Toth) birçok otoriteyi ve doktorlarımızı utandıracak feryatlarda bulunmuş ve Türk ırkının kısırlaştırılması olayının perde arkasını haykırmıştır. Halen Kürtajın serbest bırakılması için çalışan (Ülkemizde, İmre Toth'un bu hakkı ve insanî haykırısları bizleri utandırdığı kadar, düşündürmelidir de...

Yazının sonucunu şu maddelerde toplayabiliriz:

1 — Doğum kontrol ilaç ve malzemeleri tamamiyle yahudi kontrolündedir. İşte Rockefeller, işte Henry Ford.

2 — Doğum kontrol hapları akciğer ambolesi, beyin trombozu, kalp krizleri, kılınma gibi hastalıklara yol açmaktadır.

3 — Türkiye'de ve dünyada uygulanan doğum kontrolünün aklıyla hiç ilgisi yoktur. İngiltere aç bir ülke midir ki orada kürtaaj serbest, doğum kontrol hapları serbest? Hayır. Dünya arazisinin büyük bir kısmı henüz ekilmemiştir. Bu gerçek değil mi?

4 — Türkiye'de belli bir azınlık haricinde bütün bir milletin iktisadi durumu kelimenin tam mânâsıyla feci'dir. Sırf gelirinin düşük olması sebebiyle, doğacak çocuğunu gereği gibi yetiştirememek endişesi içinde kıvrananlar vardır. Ailelerimizin bu ıktisadi bataklığa itilmesinin mes'ulleri kimlerse ortaya konulmalıdır. Kadınlarımızı bu ihanetler sebebiyle kürtaaj masalarına, doğum kontrol haplarına götüren ve akıbetlerini meçhule sürükleyen bu cani şebekesi açıklanmalıdır. Açıklanmalıdır ki millet, alın terinin nereye gittiğinin farkında olsun. Neden doğum kontrolünün yapılmak istendiğini anlasın. Yetkililerin yapacağı bu olmalıdır.

NOT: Doğum kontrolünün perde arkasını bize ayrılan sütunlar dairesinde anlatmaya çalıştık. İlerde bu meseleyle yine temas edilmeye çalışılacaktır. Ancak bu husustaki görüşlerini, karşılaştıkları vakıaları anlatmak istiycek okuyucularımız bulunabilir. Bu hususta mektuplarını bekleriz.

— Türkiye'de her yıl 500 bin kadın kürtaaj yaptırmakta, bunun 10 bini ölmektedir. İngiltere'de kürtaaj serbest bırakıldığı için gayr-i meşru çocuk doğuracak, Londra'ya akın eden yüzbinlerce Alman ve Fransız kızı var. Türkiye'nin de bu hale gelmesini arzulayan bazı doktorlar (!)...

millî kültür lûgatçesi

Bİ'DAT NEDİR?

Bid'at lügatte, «yeni iş ve sonradan ihdas olunmuş şey» demektir. İslâm istilâhına göre ise; Sünnet'in tam zıddı olup, benzeri daha evvel mevcut olmayan bir şey bir iş ve hareket tarzı gibi yenilik manasındadır. Başka bir deyişle bid'at; Resûlullah'ın Sünneti'ne inanç, amel ve söz bakımından muhâlefettir. Resûlî Ekrem Efendimizin asrından sonra; ne sözle, ne fiilen ne de açıktan açığa ve ne de işaretten; dinî bir izin olmadığı halde dinde ziya delik veya noksanlık meydana getirmektir.

İmam Şafii'ye göre; yeni olan aynı zamanda Kur'an ve Sünnet'e aykırı olan her şey sapıklıktır ve bid'attır. Kur'an ve Sünnet'e aykırı olmayan faideli ve iyi bir yenilik ise müstahsen bid'attır. Şu halde bid'at iki kısma ayrılır: Bunlardan birinci si, «Bid'at-i Hasene» yeni güzel bid'at, diğeri ise «Bid'at-i Seyyie veya Kabiha» yani çirkin bid'attır.

Bİ'DAT-I HASENE

Dinimizin müsaade ettiği bid'atler «güzel bid'at» adını alırlar. Buna misal olarak, dine muhalif olmamak şartıyla, âdetlerdeki yenilikleri verebiliriz.

Müstahsen bid'ate Resûlî Ekrem Efendimiz bizzat sarahaten kendisi izin vermiştir. Söyle ki:

Peygamberimiz Medine'ye hicret ettiği zaman, Ensâr'ın hurma ağaçlarını aşıladıklarını gördü. Onlara bunu terketmelerini söyledi. Onlar da Resûlî Ekrem Efendimizin sözüne uyarak o sene aşı yapmadılar. Aradan zaman geçince hurmaların gereği gibi mahsul vermediği görüldü. Peygamberimiz sebebini sorduğunda, aşı yapılmadığı için böyle olduğu haber verilince: «Siz dünya işlerini daha iyi bilirsiniz. Ben size dininizden bir şey emrettiğim zaman onu hemen tutunuz» buyurdular. (1)

Müstahsen bid'atleri üç gurupta inceleyebiliriz:

1 — MÜBAH OLAN Bİ'DATLER:

Peygamber Efendimiz zamanında olmadığı halde sonradan çıkarılan, yapıp yapılmamasında bir mahzur olmayıp bilakis düvevi bir takım kolaylık ve faydalı olan yeniliklerdir. Elekle un elemek ve doyuncaya kadar yemek böyledir.

2 — MÜSTEHAH OLAN Bİ'DATLER

Yapılması sevap ve faydalı olan bid'atler. Namaz vaktinin geldiğini bildirmek ve herkese duyurmak maksadıyla yapılan minareler ve şimdiki hoparlör teşkilatları böyledir.

Bundan başka tedrisat için mektepler yaptırmak. Böylece halkı, dinî ve millî yönden uyarmak ve aydınlatmak da müstahsen yeniliklerdendir. Her şeyde olduğu gibi burada da niyyetin rolü büyüktür. Meselâ eğer böyle bir mektepte millet menfaatlerine aykırı gayr-i millî kültürler verilirse, o zaman bu çeşit mekteplerin inşâ edilmesi müstehab değil bilakis çok zararlıdır. Dine ve millete faydalı eserler yazmak da müstehab yeniliklerdendir. Yazılan bu kitapların ya dinî ve millî meselelerden bahsetmesi, yahutta bu çeşit kitapların anlaşılmasında yardımcı olması şarttır. Milletin inancını ve kültürünü yıkan

Bİ'D'AT

— 1 —

eserleri yazmak ise, haramdır.

Müşbet eserler te'lif etmenin müstehab olduğunu meşhur İmam Birgivi Et-Tarikatül-Muhammediye isimli kitabında zikretmektedir. Bu eserin şerhi olan Berîka'da meşhur âlim Hadîmî bu hususta şöyle demektedir: «Gönüme öyle geliyor ki zamanımızda dinî kitaplar yazmak vacip kabilindendir.» Asırlarca önce durum böyle olduğuna göre, günümüzde millî kültüre ait eser vermenin önemi çok daha iyi anlaşılmaktadır.

3 — VACİP OLAN Bİ'D'ATLER:

Mutlaka yapılması gereken yenilikler. Millet ve din düşmanı güçlerle her türlü mücadeleye girmek. Sionizm, Komünizm, Kapitalizm ve benzeri batıl, gayr-ı insanî ve gayr-ı millî ideolojileri çürütmek. Onların karşısına millî kültürü ve millî ideolojiyi dikmek. Beşeriyetin sapıklığa doğru gitmesine mani olmak. Millete gerçekleri öğretmek için kültürel, iktisadî siyasî ve fiilî mücadeleye girmek gibi farz olan, bütün bu vazifeleri yerine getirirken, Peygamberimiz zamanında mevcut olmayan her türlü imkan ve vasıtaları kullanmak vacibdir.

MÜSTAHSEN YENİLİKLERE ÖRNEKLER

Dinimizin güzel gördüğü ve müsaade ettiği yeniliklere örnek olarak dört imam tarafından kurulan dört hak mezhebini de gösterebiliriz.

Nitekim Resûlî Ekrem Efendimiz bu hususa şöylece işaret buyurmuşlardır: «Bir kimse İslâm'a uygun olarak güzel bir yol ihdas ederse, hem bu kimse hem de o güzel yolla amel eden kimse Allahın mükâfatına nâil olacaklar ve mükâfatlarından hiç bir şey eksilmeyecektir.» (2)

Başka bir Hadis-i şeriflerinde de; «Benim ümmetimin ihtilâfı bir rahmettir» buyurmuştur. (3) Tabii ki bu ihtilâf, İslâmın esas temelleri olan Kitap ve Sünnet'e aykırı olmayacak, bilâkis uygun olacaktır.

Bir yenilik ancak İslâm'ın izni ile ve İslâmiyete uygun bir tarzda olur, milletin en seçkin âlimleri tarafından ittifakla kabul edilirse güzeldir. Çünkü Peygamber Efendimiz; «Benim ümmetimin sapıklık üzerine ittifak etmez.» buyurmuştur. (4) Zaten bu İslâm âlimlerinin takip edecekleri yol, aynı zamanda Ashabın da yolu olan, Kur'an ve Sünnet yoludur. Ashab hakkında ise Resûlî Ekrem Efendimiz şöyle buyurmuştur «Benim ashabım yddızlar gibidirler. Onlardan hangisine tabî olursanız kurtuluşa erersiniz.» (5)

İslâm bilginlerinin takip ettikleri bu yol; «Hulefâü Raşidîn» diye adlandırılan ve Peygamberimizin sahabelerinin en seçkinleri olan Hz. Ebû Bekir, Hz. Ömer, Hz. Osman ve Hz. Ali (R. Anhum) gibi zevatin yoludur. Resûlî Ekrem, Hulefâü Raşidîn hakkında da; «Benim Sünnetim ve Hulefâü Raşidîn'in sünneti size rehber olsun.» buyurmuştur. (6)

Hülâsa, bütün bunlardan anlaşılıyor

ki; müslümanların takip edecekleri en güzel yol; Hz. Muhammed, Hulefâü Raşidîn, Sahabe-i Kiram, Tabiûnu İzâm ve Eimme-i Müçtehidîn yoludur.

Bİ'DAT-I SEYYİE

Bunlar Din-i Mübin-i İslâm tarafından izin verilmeyen, bilâkis İslâma aykırı olan yeniliklerdir. Peygamber Efendimiz bu hususta şöyle buyurmaktadır: «Bir kimse İslâma aykırı bir yol ihdas ederse, hem bu bid'ati meydana getiren ve hem de onunla amel eden kimse günahkâr olurlar. Bu yüzden kazanacakları günahlardan hiç bir şey de eksiltilmez.» (7) Başka bir Hadis-i şerifinde ise; «Herhangi bir kimse dinimizden olmayan bir şey ihdâs ederse, o şey makbul değildir.» buyurmaktadır. (8) Demek ki dinin ruhuna uymayan bütün yenilikler batıldır ve uyduranlar da günahkâr.

EN FENA Bİ'D'ATLER

En çirkin bid'atleri on gurupta toplayabiliriz:

1. Kur'an-ı Kerimi ücretle okumak. Hassaten Kur'an okutmak için vakıf yapmak namazdan sonra dilenmek için Kur'an-ı Kerim okumak. Müşterilere malını iyi satabilmek için, zikir ve düa edip, salavât-ı şerife getirmek ve tesbih çekmek. Bu meselede şu âyet-i kerime Allahın kitabını az bir ücret mukabilî satmayı yasaklamaktadır: «..âyetlerimi az bir baha ile (bayağı bir menfaat mukabilinde) değiştirmeyin. Ancak Ben'den korkun.» (9) Camilerde namazdan sonra Kur'an okuyarak dilenmek ve para almak, Allahın kitabını az bir ücret mukabilinde satmak şâbisesini taşıdığından hiç te doğru değildir.

Bazıları, Kur'an-ı Kerimi ezberlemiş oldukları halde, bir zâlimin veya bir zengin karşısında aşırı derecede eğilirler. Böyleleri hakkında Resûlî Ekrem Efendimiz şunları söylemektedir: «Bir kimseye Allah Kitabının hıfzını verir de, bu kimse karşısındakinin üstünlüğünü Allahın kendine verdiği nimetin fevkinde zannederse, bu kimse Allahın büyük olan nimetini küçültmüş olur.» (10)

2. Ölü evinin yemek yedirmesi. Cenazenin ve güveyinin önünde alenen yüksek sesle zikir, tekbir ve ilahî okumak. Kabirlerde mum yakmak. Kabirler üzerine bina yapmak. Kabirleri süslemek. Kabrin yanında yatmak.

(Devamı gelecek sayıda)

- (1) Sahihu Müslim: 43/139; Müsnedü Ahmed B. Hanbel: 1/162.
- (2) Buharî: 96/15 - Müslim: 12/70 - Tirmizî: 39/15 - Nesai: 23/64 - İbnü Mâce: Mukaddime/14 - Müsned: 2/504.
- (3) Buharî - Müsned - Camiussağir: 1/13
- (4) Ebû Dâvud: 34/1 - Tirmizî: 31/7 - İbnü Mâce: 36/8.
- (5) Beyhakî - Camiussağir: 1/31.
- (6) Ebû Dâvud: 39/5 - İbnü Mâce: Mukaddime/6 - Müsned: 4/126.
- (7) Buharî: 96/15 - Müslim: 12/70 - Tirmizî: 39/15 - Nesai: 23/64 - İbnü Mâce: Mukaddime/14 - Müsned: 2/504.
- (8) Müslim: 30/17 - Ebû Dâvud: 34/6.
- (9) El-Bakare Suresi, âyet: 41.
- (10) Buharî - Beyhakî - Camiü's - Sağır: 2/165

Komünistler Ajanlıklarını Kendileri Açıklıyorlar

1951—1954 seneleri arasındaki TKP ta'kibatı sırasında pek çok komünist tevkif edilmiştir. Fakat bir müddet sonra tevkifler çoğalmaya başlamıştır. Daha öncekiler büyük bir telâş içinde bu işin ahlını araştırmışlar ve ele geçirdikleri bir mektup her şeyi halletmiştir.

Evet sonradan yapılan tevkiflerin sebebi elerine geçirdikleri gibi Mihri Belli imzalı mektuplar olmuştur.

Biz Mihri Belli'nin mektupçuluğunu bildirik. Geniş çevrelerce mektupçu Mihri olarak tanındı. Şimdi bir de CIA ajanı olduğu ileri sürüldü.

Buyurun, kökü dışarda olan ve her gün yaptığı yayınlarla Türkiyemizdeki Moskova talimatlı, devrimci maskeli Komünist uşaklara hareket yolu çizen, milletimizin uyanış hareketlerini protesto eden, Bizim Radyonun ağzıyla Mihri Belli'nin nasıl bir ajan olduğunu görelim:

«Türkiyedeki Mao'cular gençlik ve işçi hareketlerine sızarak kanlı faşist yöntemler, uygulamaktadırlar. Bunlar Pekin tarafından beslenmektedirler. Sayıları az, grupçukları çok olan Mao'cular iktidar partisinin, emperyalizmin ve baltalama teşkilâtı CIA'nın yardımı ile kanlı faşist yöntemlerle zaman zaman gürültüler koparmaktadırlar. Bu saldırgan millî demokratik devrimci denilen grupları besleyen, çıkardıkları dergi ve broşürlerin masraflarını karşılayan Mihri Belli tarafından CIA'nın İstanbul'da bulunan paravan bir firmasından getirilen paralardır.

Millî demokratik elebaşlarının Mihri Belli, Perincek, Akşit gibi adamların işçi sınıfına, devrimci ulusal ve sosyal kurtuluş hareketine ihanet ettikleri inkâr edilmez bir gerçektir.»

Yukarıda da bahsettiğimiz gibi Bizim Radyo sağlam bir ayakkağı değildir. Türkiye'de Pekin güdümlü bir hareketin yöneticisi olan ve bizim Radyo'ya Moskova'nın hoparlörlüğünü yaptığı için kızan Mihri Belli şöyle hitap ediyor. Ve

böylece 2. bir ajan ortaya çıkmış oluyor.

«Yurt dışından Türkçe yayında bulunan «Bizim Radyo» yıllardan beri Türkiyede oportünizmin savunuculuğunu yapmakta ve gerçek devrimcilere sövmektedir. Bu yabancı radyo, Dev-Genç üyesi üniversitelilerin sıkıyönetim mahkemesi önünde yargılanmaları haberini, «Emperyalizmin ajanları, emperyalizmin ajanlarını yargılıyor,» başlığı altında sunmaya kadar işi vardiirmiştir.

«Bizim Radyo'nun başındaki şahıs, Türkiye'deyken Menderes polisinin yardımcısı durumuna düşmüş, 1951—1954 takibatında 173 sayfa ifade etmiş, işçi sınıfı dâvasına ihaneti sabit bir kimsedir. «Bizim Radyo» yayınları sık sık, Türkiyede kurulu düzeni korumakla görevli emniyetçi çevrelerin isteklerine uygun düşmektedir... Besbelli ki, burada proleter devrimci hareketi karşı bir emniyetçi «Bizim Radyo» işbirliği ve ittifakı söz konusudur?..»

Bu CIA ajanı'nın peşinden sürüklediği, Üniversite ve yüksek okullar da terör hareketine giren bir avuç mütekallibe ve CHP'nin kuyrukları önlerine atılan kemikleri paylaşmamakta ve birbirlerine hırlamaktadırlar.

Bu münasebetle CHP gençlik kolları genel başkanı Süleyman Genç Dev - Genç'e hitap eden bir beyanatında şöyle demektedir: «Sosyal faşistler 2 milyonluk malî güçlerine dayanarak bir takım eylemlere girişmektedirler. Bunlar faşistlerle çatışarak cinayetler işlemektedir.

Sosyal faşistler çizdikleri stratejinin sonuç vermediğini görünce, halktan, aydınlardan, üniversite öğretim üye ve öğrencilerinden kopunca ve kitleler kendilerini tecrit edince, öğrenci kimlik kartlarından, kafeteryaların işletilmesinden, üniversite senatolarının yardımlarından elde ettikleri iki milyon liralık malî güçle öğrencilikle ilişkisi olmayan emperyalizmin ajanı 300—400 sosyal faşisti silâhlendirerek öğrenci yurtlarını

da ve üniversite anfilerinde terör yaratma yollarını seçmişlerdir.

Biz bunları iyi tanıyoruz. Halkımıza gerçek yüzlerini tanıtmalarını da biliriz. Bağımsızlık deyip bağımlılığa hayranlık duyan bu sosyal faşistlerin pek çoğunun da devrimci geçinip polise ajanlık yaptıklarını da biliriz.»

Buna karşılık Komünist Ant Dergisinde meşhur (!) devrimci (!) Doçent Çetin Özek Sosyal Demokratlar hakkında «faşist» tabirini kullanarak iade bir itham yapmaktadır:

«Sosyal Demokratların —Anti faşist cephe— yerine, Burjuvaziyle birleşerek —Antimarksist— cephelere kayması, hem faşizme yolaçmış ve hem de sosyal demokratların proleteryaaya ihanetlerini belgelemiştir. Sosyal Demokratların bu tutumu, faşizmin geniş ölçüde köylü yığınlarını kazanarak, ve proleteryanın da doğal müttefikleri olan sosyalistlerden koparak sosyal demokratların peşine gitmesi, faşizmin başarısının başlıca nedenlerinden biri olarak bilinmektedir..»

Şimdi söyleyin bakalım hanginize inanalım. Hanginiz CIA ajanı, hanginiz faşist, hanginiz küçük burjuva köpeğisiniz. Birbirimizden farkımız var mı ki desenize...

«CIA'nın İstanbul'da bulunan paravan bir firmasından beslenen Mihri Belli.»

İSPANYA'DA NELER OLUYOR?

1936 yılında bir iç harp atlatan İspanya bu günlerde en büyük tehlikelerle karşı karşıyadır. İspanyayı yok etmek, Franco'yu devirmek isteyenler yine bugünlerde sevinç çığlıkları atmaktadırlar.

Franco'ya karşı başlatılan büyük muhalefet, Burgasta askeri mahkemenin 15 Basklı milliyetçiyi yargılamaya başlamasıyla geliştirilmiştir. Franco tarafından bu, 15 Basklı, 1968 yılında Basklar bölgesi Guipuzco'da siyasi polis başmüfettişi Meliton Manzanos'ı öldürmüş olmakla itham edilmektedir. İçlerinde okumuş kadın ve bir papazın bulunduğu 15 mahkum Bask milliyetçilerinin kurduğu Eta'nın üyeleridir. Franco, ceza olarak 6 ölüm ve 754 yıl hapis cezası istemektedir.

De Gaulle'den sonra beynelmil el yahudiliğin ve komünizmin müsterek boy hedefi olan İspanya milliyetçisi Franco.

Yahudi - Komünist Komplosuna Karşı Franko Direniyor

Cezaların böylesine ağır olduğunu iddia eden Franco'nun muhalifleri protestoları İspanya çapında yaygın hale getirmişlerdir. Madrid'de «Maria Guerrero» tiyatrosunda Durrenmatrin Strinberg adlı oyunun oynandığı sırada kadın oyuncu Julia Pena oyunu sık sık kesmiş ve İspanya'daki siyasi tutuklular için siyasi af çıkarılmasını istemiştir. Ertesi gün Madrid, Barselona, Bilbao ve Sevilla şehirlerinde binlerce işçi genel af için grev yapmaya zorlanmıştır. Nümayişçiler Madrid'de San Fransisko'de Borja Çizvit kilisesini ve Baskılar ülkesinde daha birçok kiliseyi işgal etmişlerdir. Yer yer polisle çatışan nümayişçilerden 300 kişi Burgos duruşmasını protesto için bir manastıra kapanmışlar ve bir bildiri neşretmişlerdir. Olay, İspanya'nın dışına da sıratılmış, İsviçre'nin merkezi Bern'de İtalya'nın Milâno şehrinde, Danimarka'nın Başşehri Kopenhag'ta, Burgos duruşmasını protesto mahiyetinde Komünistler tarafından Franco aleyhtarları gösteriler yapılmıştır.

Bu gösterilerin yanısıra, çoğunluğu beynelmil el yahudiliğin elinde bulunan basın da yapılan gösterilere değişik bir muhteva vermeye çalışmıştır. Aynı basının Franco aleyhtarlığı oldukça tarihidir.

KOMÜNİSTLER NİÇİN FRANKO'YA KARŞIDIR?

Franco İspanya'nın millî menfaatlerini gözönünde tutan bir ıspanyalı milliyetçidir. İspanya

aleyhinde hiçbir fikre müsamaha göstermez. Bu tutumu, İspanyada menfaati bulunan beynelmil el yahudiliği ve komünizmi uzun uzun düşündürmektedir. 1963 yılında komünist Julian Grimaun'un yargılanıp idam edilmesi için 48 saat kâfi gelmişti. Türkiye'de kıpkızıl komünistlerin hergün sokaklarda nara atıkları ve delil kıfayetsizliği gibi sudan bahanelerle serbest kaldıkları düşünülürse Franco yanında idarecilerimizin ne kadar gevşek ve milletimizin ne kadar hamisi olduğu ortaya çıkar.

Franco'nun İspanya'nın menfaatlerini korumak için gayet sert tedbirler aldığı bir gerçektir. Milletinin hayatiyetini devam ettirmek isteyen her milletini sevenin alacağı tedbirdir bu.

1936 yılında bir iç harbe sürüklenen İspanya'da Franco ile dünyanın sayılı komünistleri arasında kıyasıya bir mücadele cereyan etmiş neticede Franco zaferi kazanmıştır. Komünistlerin baştaçı ettikleri, gerillâ üstatları diye göklere çıkardıkları Che Guavera'ları, F. Kastro'ları yetiştiren yahudi A. Bayo'ları yetiştirenler, Tito ve M. Piyade gibi Yugoslav komünizmini tesis edenler Franco karşısında tutunamamışlardı. Bu sebeple ki Franco dünya komünizminin boy hedefi haline gelmiştir. Franco, sionizmi anlama bakımından Avrupa'da De Gaulle gibi bir şahsiyettir. İspanya iç savaşında karşısında bulunan komünistlerin ekseriyetinin yahudi oluşu Franco-

(Devim 14 ncü Sayfada)

KOMÜNİST İHTİLÂL TEKNİĞİ

— 24 —

Gerçekte, «iktisadî mücadelenin kendisine siyasî bir nitelik kazandırmak» ibaresi, iktisadî dönüşümler uğruna mücadeleden başka bir anlam taşımaz. Ve Martinov'un kendisi de, eğer sözleri üzerinde biraz düşülmüş olsaydı, varılması hiç te zor olmayan bir sonuca varırdı.

Devrimci - Sosyal Demokrasi, reformlar uğruna mücadeleyi eylemine her zaman katmıştır ve şimdi de katmaktadır. Ama Sosyal - Demokrasi iktisadî ajitasyonu sadece hükümetten çeşitli tedbirleri yerine getirmesini istemek için değil, aynı zamanda (ve özellikle) hükümetin bir otokratik hükümet olmasına son vermesini istemek için kullanır. Üstelik Devrimci - Sosyal Demokrasi, hükümetten bu isteğini yalnız iktisadî mücadele alanında değil, aynı zamanda, siyasî ve toplumsal hayatın, hangisi olursa olsun, bütün alanlarında ileri sürmeyi görev saymaktadır.» der. (4)

KOMÜNİST İHTİLÂL MÜCADELESİNDE PROPAGANDA NEREYE YÖNELİR?

Lenin bu meseleye ajitasyon der. Bundan anladığı ise sadece işçiyi değil, bütün gayri memnurları, aynı düşmana karşı hareket ettirmekten ibarettir. Bu hususta der ki: İŞÇİ SINIFININ (1) EĞİTİLMESİNDEN KASIT

Sosyal Demokrasi, sadece, belirli bir işverenler grubuyla ilişkilerde değil, modern toplumun bütün sınıflarıyla ve örgütlenmiş bir siyasî güç olarak devletle ilişkilerde işçi sınıfını temsil eder. Demek ki sosyalistler, yalnız iktisadî mücadeleyle yetinmeye değil, iktisadî durumun teşhir edilmesi yolundaki çalışmalar örgütlenmelerinin eylemlerinin başlıca alanı olmasına da izin vermemelidirler. İşçi sınıfının siyasî eğitimini ve bu sınıfın siyasî bilincinin geliştirilmesini aktif olarak ele almak zorundayız.

İŞÇİ NASIL TAHRİK EDİLİR?

Karşımıza şu mesele çıkıyor, siyasî eğitim nasıl olmalıdır? Bu sadece, işçi sınıfının otokrasiye karşı düşmanca bir tutum benimsemesi için propaganda mı olmalıdır? Elbette ki hayır. İşçilere siyasî bakımdan ezildiklerini açıklamak yetmez (Nasıl ki, onlara çıkarlarının işverenlerin çıkarlarıyla çeliştiğini açıklamakta yetmezse.) Ajitasyon, bu zulüm düzeninin her somut örneği ele alınarak yürütülmelidir. (Tıpkı iktisadî sömürmenin somut örneklerine dayanarak ajitasyon yaptığımız gibi.) Bu zulüm, toplumun çeşitli sınıflarını etkilediğine göre, hayatın ve eylemin meslek, kamu, özel, aile, din, bilim v.s. v.s. gibi alanlarını kapsadığına göre, otokrasiye karşı geniş bir şekilde gerçekleri teşhir etme kampanyası politikasını örgütlenmezsek, işçilerin siyasî bilincini geliştirme görevimizi yerine getiremeyeceğimiz besbelli değil midir? (1)

SIYASÎ ÇALIŞMA İLE SENDİKAL ÇALIŞMA ARASINDAKİ FARK

Lenin fabrikalarda yapılan eğitim çalışmalarının eksiklerini ortaya koyar. Lenin'e göre en büyük eksik, çalışmanın hâlâ ekonomik mahiyetle telakki edilmesidir. Şu tedbirleri tavsiye eder:

Son birkaç yıldan beri en yaygın olarak görülen Sosyal-Demokrat inceleme grubu tipini ele alalım ve nasıl çalıştığını araştıralım. Bu grubun «işçilerle bağı» vardır ve bununla yetinir; fabrikalardaki aşırı adaletsizlikleri, hükümetin kapitalistleri tutmasını ve polis zorbalığını şiddetle suçlayan bildiriler yayınlar. İşçi toplantılarında tartışmalar, pek seyrek olarak, bu konuların sınırlarını aşar. Devrimci hareketin tarihî konusunda, hükümetin iç ve dış meseleleri üzerinde, Rusya'nın ve Avrupa'nın iktisadî evrimi mesele-

leri üzerinde, modern toplumda sınıfların durumu konusunda vb. konferanslar ve tartışmalar pek seyrek olur. Toplumun öteki sınıflarıyla sistemli biçimde bağlar kurmaya ve bunları geliştirmeye gelince, kimse böyle bir şey aklından bile geçirmez. Gerçekten, bu gibi grub üyelerinin çoğunluğunun düşündükleri ideal lider, bir sosyalist siyasî liderden çok, sendika sekreteri gibi bir şeye benzer. (2)

ÖNCÜ OLARAK BÜTÜN GAYRİ MEMNUNLARIN SEVK VE İDARESİ

Aşağıda okuyacağımız direktiflerle, üniversite ve fabrika hareketleri arasında inkâr edilmez bir bağ bulunduğunu görebiliriz. Türkiye'de meydana gelen ve birbirinden ayrı gibi gözüken hareketlerin nasıl bir gaye birliği içinde olduğunu görürüz. Aşağıdaki satırlar bu bakımdan dikkatle incelenmelidir.

Tartıştığımız mesele, ayrı ayrı toplumsal katların, otokrasinin devrilmesine mümkün ve gerekli olan katılması meselesiydi. Ve eğer biz, «öncü» olmak istiyorsak, bu «ayrı muhalefet katlarının eylemine» sadece klavuzluk edebiliriz, ve bunu yapmak görevimizdir. Öğrencilerimizi ve liberallerimizi v.b. «siyasî düzenimizle karşı karşıya getirmeye» gelince, onları siyasî düzene karşı karşıya getirmede, özellikle polisin ve otokrasinin memurlarının büyük katkısı olacaktır. Ama «bizi» eğer ileri demokratlar olmak istiyorsak, şu anda sadece üniversite düzeninden ya da sadece Zemstvo'lar düzeninden yakınları düşünmeye, ve onları siyasî düzenin tümünün beg para etmediğini anlamaya yönelmeliyiz. Hangileri olursa olsun, bütün muhalefet katlarının mücadeleye ve partimize ellerinden gelen yardımı fiilen yapabilmek için bizim Partimizin yönetimi altında, geniş bir siyasî mücadelenin örgütlenmesini biz üzerimize almalıyız. Pratikte çalışan Sosyal-Demokratlardan, bu çok yönlü mücadele için bütün belirtilere klavuzluk edebilen, heyecan halindeki öğrencilere, hallerinden yakınan Zemstvo'lara, öfkeye kapılmış olan mezhep mensublarına, gadre uğrayan öğretmenlere v.s. v.s. gereken anda «olumlu bir hareket programı» dikte etmesini bilen siyasî şefler meydana getirme işi bizim işimizdir. (3)

Öğretmenlerin, öğrencilerin, işçilerin, fakir köylüler ve gadre uğrayan meshep mensupları ibaresi üzerinde dikkatle durulmalıdır. LENİN'E GÖRE, BÜTÜN GAYRİ MEMNUNLARIN TAHRİKİ, KOMÜNİST HAREKETİN SINIF KARAKTERİNE AYKIRI DEĞİLDİR

Gerçekte, nazasiyeye göre işçi sınıfı devrimci sınıftır. Diğer sınıfların ise böyle bir mahiyeti yoktur. Gerçekte tek devrimci sınıf sayılan işçi sınıfı ile Çara karşı olan bütün muhaliflerin ve zümrelerin birleşmesini, Marksist nazariye izah edemez. Bu sadece usta ve pratik bir politikacı olan Lenin, Marxizme yamadığı görüştür. İttifak siyaseti Lenin politikasının can damarını teşkil eder. Bu hususu şöyle belirtir:

Halkın gözünde bir siyasî güç olabilmek için bir artçı teori ve pratiğin üzerine «öncü» etiketini yapıştırmak yetmez; bilincimizi, inisiyatif ruhumuzu ve enerjimizi yükseltmek için çok çalışmamız ve inatla çalışmamız gerekir.

Eğer biz bütün halka hitab eden gerçekleri açıklama kampanyasını örgütlenme işini üzerimize alacaksak, hareketimizin sınıfsal karakteri nasıl belirecektir? diye «proleter mücadele ile sıkı organik bağlar kurma» meraklısı soracaktır ve daha şimdiden sormaktadır. Cevap birkaç yön-

lüdür: Bu, memleket ölçüsünde gerçekleri açıklamaya kampanyasını örgütlenilecek olan Sosyal-Demokratlardır; ajitasyonun ortaya çıkardığı bütün meseleler tutarlı sosyalist ruhla açıklanacaktır. Tavizlerde bulunmadan, bilerek ya da bilmeden marksizmden taviz vermeden; bütün alanları kapsayan siyasî mücadeleyi, tüm halk adına Çar hükümetine karşı hücumu, proleteryanın devrimci eğitimini, ve siyasî bağımsızlığının korunmasını, işçi sınıfının iktisadî mücadelesine klavuzluğu ve artan sayıda proleterleri bilinçlendiren ve bizim saflarımıza getiren işçi sınıfının sömürücüleriyle kendiliğinden gelme sürtüşmelerden yararlanmayı, ayrılmaz bir bütün içinde birleştiren bir Parti tarafından yönetilecektir.

Böylece Lenin komünist partisi öncülüğü altında, bütün gayri memnurların katılacağı ihtilâli plânlamaktadır. Ve bu pek çok değişik şekilde gerçekleştirilmektedir. Nihayet bir kızıl müfreze geliştirile geliştirile, komünist partisinin emirlerine itiraz ederek bütün kudretleri tasfiye aleti haline gelecektir. Ve bu ordunun aslına işçi teşkil edecektir.

İHTİLÂLDEN SONRA SENDİKALAR VE İŞÇİ

Lenin sendikaları, komünist partisinin görünmez eli tarafından sevk ve idare edilen, geniş bir birlik olarak düşünmüştür.

2,5 yıl süresince sağladığımız emsalsiz zaferlerden sonra bile, bütün sendikalara girmek için «Sovyet iktidarının tanınması» şartını koşsaydık, büyük akılsızlık ederdik, yığınlar üzerindeki etkimizi zayıflatırdık: Menşeviklerin oyununa gelmiş olurduk. Çünkü bütün proleter devrimcilerinin görevi bilinçlenmede geç kalanları inandırmayı bilmek, onların arasında çalışmayı bilmek, yoksa çocukça uydurmalarla başka bir şey olmayan «sol» şiarlar ileri sürerek onlardan ayrılmak değil.» (5)

SENDİKAL BAĞIMSIZLIĞIN SONU

Gerçekte sendikaların büyük çoğunluğunun yönetici kurumlarının tümü ve başta Rusya sendikalarının merkezi ya da bürosu (Rusya Sendikaları Merkez Şurası) komünistlerden kuruludur. Ve partinin bütün direktiflerini uygular. Böylelikle elde edilmiş olan, resmen komünist olmayan daha esnek ve daha geniş olan çok güçlü bir proleter cihazdır. Partiyi sınıfa ve yığınlara sıkı sıkı bağlayan ve partinin yönetimi altında sınıf iktidarını gerçekleştiren bir cihaz, sendikalarla en sıkı bağlar kurulmadan, sendikaların enerjik desteği olmadan, sadece iktisadî kuruluştaki değil, askerî örgütlenmede de sendikaların feragatle çalışmaları olmadan, besbelli ki, 2,5 yıl değil, 2,5 ay bile ülkeyi yönetemezdik. Pratikte böyle sıkı bağların çok çeşitli ve çarpışık bir propaganda ve bilinçlendirme çalışması gerektirdiğini, sadece yöneticilerle değil genel olarak sendikaların etkili militanlarıyla zamanında ve sık sık konferanslar gerektirdiğini; bugün bile sayıları az olmakla birlikte aramızda taraftarları bulunan ve burjuva demokrasisinin ideolojik savunmasından, sendikaların «bağımsızlığından» (proleter devlet iktidarı karşısında bağımsızlık!) proleter disiplinin vb. baltalanmasına kadar her türlü karşı devrimci hilelere başvuran menşeviklere karşı kesin bir savaşı gerektirdiğini anlamak kolaydır. (6) Devamı gelecek sayıda

(4) Ne yapmalı. Lenin. S: 78-79.

(1) Ne yapmalı V.I. Lenin Sh: 73

(2) Ne yapmalı Lenin S: 101

(3) Ne yapmalı Lenin S: 108-109

(4) Ne yapmalı Lenin S: 113-114.

(5) Devrim Stratejisi. Lenin. S: 54

(6) Devrim Stratejisi. Lenin S: 46

Edebiyatıta Gizli Bir Cereyan

HÜMANİZM

Edebiyatımızda kendisinin sık sık bahsedilen bir konu var; HUMANİZM. Tarihi kültür ve geleneklerimizin yıpratılmasında bu düşünce'nin büyük rolü olmuştur. HUMANİZM cereyanını edebiyata da sokmuşlar ve insana, her türlü canıya ve bütün görüşlere hürmet duyma olarak tarif etmişlerdir.

Geçen aylarda Türkiye Pen Clup'ün solcu ve mason idarecileri bir me sele üzerinde tartışmışlardı. Pen Clupler bütün dünyada yazar ve edebiyatçıları bünyesinde toplayan beynelmül bir teşkilattır. Ve bünyesinde topladığı kalem erbabına ideolojik istikamet verir.

Türkiye'deki Pen Clup üyelerinin toplantılarında konuştukları mevzu da HUMANİZM idi. Toplantının sebebi Yugoslavya Komünist Yazarlar Birliği'nin tertiplediği bir açık oturuma kimlerin gideceğini tesbit idi. Ayrıca orada nasıl bir görüşün savunulacağı da ele alındı.

Tam bu sıralarda Tito'nun gözde elemanlarından, komünist propaganda uzmanlarından Necati Zekeriya da Türkiye'ye gelmişti. Necati Zekeriya gelir gelmez başta Yaşar Kemal temasa geçti. Yaşar Kemal komünist ülkelerde epiyce meşhurlatılmış bir yazardır. Göklere çıkarıldıkları İnce Memet romanı da bu ülkelerin komünist partilerince tavsiye edilmiş, okunması mecburi eserler arasına sokulmuştur. Bu sebeptendir ki Necati Zekeriya İstanbul'a gelince derhal Yaşar Kemal'i bulmuştur.

İkinci olarak Varlık Mecmuası'nın sahibi Yaşar Nabi Nayır'la tema

sa geçmiştir.

Belgrad'ta komünist Yugoslav Yazarlar Birliği'nin tertiplediği açık oturumda tartışılacak konu, «HUMANİZMA Can mı Çekişiyor?» du.

Yazının başında temas edildiği gibi HUMANİZM insancılık, insanı sevmeye, tarafsızlık, fikre hürmet gibi kıllar altında takdime yeltenilmiştir. Ve meseleye aşına olmayan milliyonlarca iyi niyetli, hassas insan bu korkunç girdaba sürüklenmiş gitmiştir.

HUMANİZM esasında, orta çağda dine ve her türlü manevi inanca bir tepki olarak ortaya sürülmüştür. Bu düşüncenin hedefi eski Yunana inıştır. Antik çağda uydurma tanrılarla insanın çatışması vardır. Çoktanrı bir inancın hakim olduğu bir devirde, insanın imal edilmiş, uydurulmuş sahte ilâhlara karşı tepkisi, filozoflar tarafından yanlış bir ifade kalıbına dökmüştür. Ve onlar, insanı, gerçek yaratıcıya, Allah'a karşı harbe girişmiş bir muzaffer kahraman edasıyla pohpohlamışlardır.

Meselâ Cumhuriyet Gazetesinin sanat edebiyat ilâvesinde Azra Erhat isimli bir Yunan propagandacısı HUMANİZMİ bakın nasıl ifade ediyor:

«Evet, türk HUMANİST bir nite-lik taşıyor mu ki, taşıyorsa, terimin kapsadığı öz anlama göre tanrıdan yana değil, insandan yana olmak, ya ni lâik ve insancı bir dünya görüşünü yansıtmalıdır.» (Arahk. 1970)

Burada Azra Erhat'ın türk olarak bahsettiği şeyler edebiyatımızda bir tür olan ilâhilerdir. Yunus Emre ve nice müslüman şairler HUMANİSTMi! Ta, XIII. asırlarda yaşamış bir HUMANİZM öncüsü olarak takdim

edilen Yunus Emre'nin kendi şiirle riyle bunlara cevap vermek mümkün dür.

Şimdi HUMANİZM denen görüşün hedefleri daha iyi anlaşılıyor mu? Bir pasaj daha alalım:

«... Tanrıya karşı gelmeler ve ayrılık gayrılık yaratan dinleri yer-meler yığınladır türkülerimizde, dal ga dalga ulaşır bu tür, günümüze dek. Kaynağı da Yunus Emredir benim bildiğim.» Azra Erhat böylece meseleyi daha da açığa kavuşturmuş oluyor.

Her memleketin masonları ve komünistleri kendi tarihlerinde, edebiyatlarında dine, Allah'a, peygambere karşı çıkan bir damar yakalamak iştiağıyla yanar, tutuşurlar. Bizde de Şeyh Bedreddinler, Pir Sultan Abdal HUMANİST liderler olarak takdim edilmeye kalkılır.

Dikkat edilecek olursa bu gayretlerin insan sevgisiyle, insancılıkla hiç bir ilgisi olamaz.

Ortaçağdan itibaren zayıflatılan dini inançların, insanlığı karanlık bir çağ içinde boğduğu iddia edildi. Bu karanlık devirleri, eski Yunan felsefesi ile aydınlatmaya kalktılar. Bunun adı da HUMANİST mücadele oldu çıktı.

Belgrad'ta yapılan «HUMANİZMA Can mı Çekişiyor?» toplantısına, değişik memleketlerden, çeşitli yazar ve düşünürler katılmıştır.

Bunlar arasında meşhur komünist Henri Lefebvre de vardır. Bu Fransız komünistinin eserleri türkçe ye tercüme edilmiştir Fransız Andre Frenaud, İngiliz Robert Graves, İ-

talyan Silvio Guarnieri, Macar komünisti Gabor Gora, Doğu Almanya'dan üç güdümlü şahıs v.s.

Komünistler de HUMANİST düşünce ayağıyla materyalist propaganda-yı hızlandırıyorlar.

Bu toplantıya katılan Yaşar Nabi'ye Yugoslavya'da çeşitli yerleri gezdirip dolaştırmışlar. Yazarın dikkatini çeken husus, Yugoslavya'nın hâlâ Osmanlılık izlerini muhafaza etmesi olmuş. Camiler, minareler, servilikler elinde olmasa bile yazarı etkilemiş.

«Eşyayı bırakıp biraz dinlendikten sonra Kâmil bey ile çıkıp eski Sarayova'nın «Baş Çarşıya» dedikleri çarşısı ile Bursa Bezistanını, bakırcılar çarşısını gezdik. Hiç değişmemiş bu bölge. Hep o eski, tarihsel anılarla dolu özelliğini sürdürüyor.»

«...Hattâ denebilir ki bu günkü Bursamızdan daha çok Türk karakteri taşıyor. 70 camiiyle sakın ve ahret kokulu cami avlularının şadırvanlarından abdest alan Saraylılar...»

Fakat bu camiler bomboş, bakımsız. Hepsini birer harabeden farksız. Ama ne de olsa bizden bir şeylerin oralarda hâlâ göze batması sevilecek bir şey değil mi?

MEHMET ÂKİF'İ

ANMAYA HAZIRLANIRKEN

27 Aralık tarihi Mehmet Akif'in 34. yıl cüt ölüm yıldönümü. 1936 yılının Aralık ayında edebiyete tevdi ettik onu. Mehmet Akif'i yeniden anmaya hazırlandığımız şu günlerde, onu yeniden anlamanın, yeniden düşünmenin de zaruretine inanmaktayız. Mehmet Akif'i heyecanlı şiirleri sohbet toplantılarında okunan ve dinleyenleri duygulandıran bir şair olmaktan ziyade, yaşayan ve hâlâ Milli Mücadele ruhunu yansıtan bir millî kahraman olarak görmek gerek. Mehmet Akif'in bu şekilde anlaşılmasıdır ki, dün olduğu gibi, bugün de Anadoluyu fıkır fıkır kaynatmakta, milletin gönlündeki mücadele ruhunu coşturmaktadır. Yine bu anlayış şeklidir ki, Eskişehir'in, İzmir'in, Keleş'in, Antep'in, Maraş'ın Konya'nın Urfa'nın fedakâr evlatlarını kahraman öndere şükran borcu ödemeye sevk etmektedir. 34 yıl sonra Akif'in mücadelesinin mirasçıları, aynı iman ve heyecanla Yeniden

Millî Mücadeleye davet etmektedirler.

Akif, kafiye ve vezin kaygusuyla kıvranan, şairlik taslamak niyetiyle kalem tutken insan olmak basitliğinden çok uzaktır. Akif, bütün millet düşmanlarının, silâh çatıp çöreklediği aziz vatanın ve şerefli milletin kurtuluş mücadelesine, bütün varlığıyla beraber sanatını da vakfeden bir feragat örneğidir. Akif, zangoçların delik delik sığınacak yer aradığı, aşyanlarda ka fa çektiği, yahudi uşaklarının millî mücadeleye uydurma destanlar düzdüğü bir zamanda, Anadolu'nun tozlu yollarını arşınlayan, millî mücadeleyi bayrak bayrak dalgalandıran, İngiliz, Fransız, Yunan, İtalyan gavurlarına karşı milleti kıyam ettiren bir heyecan tufanıdır.

Belirtmek gerekir ki Millî Mücadelede düşmana atılan her kurşunda Mehmet Akif'in iman ve heyecanı vardır. Millî Müca-

delede, mehmetciğin bileğine kuvvet veren kin ve intikam hissinde Mehmet Akif'in,

«Tükürün ehl-i salibin o hayasız yüzüne
Tükürün onların asla güvenilmez sözüne
Medeniyet denilen maskara mahluku
görün

Tükürün maskeli vicdanına asrım
tükürün»

diye seslenen nefreti vardır. Fakat bu ehl-i salib ve onun uşakları öyle adidir ki, Akif, bunların yüzüne tükürdüğü tükürüğe bile acır.

Süleymaniye kürsüsü, hâlâ Akif'ten hatıralar taşır, anlayanlara. Anadolu toprakları, Akif'in fedakârlığını nakleder duyabilenlere.

Akif'i yeniden anlamak ve düşünmek gerek, dedik. Hayatının sonlarında, vücudundaki et parçacıklarını sessiz sessiz eriten, Akifi bir deri bir kemik bırakan, gurbet ellerde vatan hasretiyle yakan ızdırabı anlamak için, Akif'i yeniden düşünmeliyiz. Beleşçilerin revaç bulduğu bir vasatta, onu kendi köşesine iten düşüncüyü anlamak için Akif'i yeniden öğrenmeliyiz.

Gelecek sayımızda, şimdiye kadar işlenmemiş tarzıyla Akif'i anlatacağız.

SAĞCILIK

(Baştarafı 5. sayfada)

şımızı halk mahkemesine çekmiş işkence yapıyorlar» desin de polis «Ne yapalım korkup giremiyoruz, siz de silâhlanın» diye aczini itiraf etsin ve komünistler rahat rahat ihtilâle hazırlansın. Ardından iktidarı, muhalefeti ve gayri millî basını ile gerçekler adice tahrif edilsin. Sağ-sol çatışması diye solcuların cinayetleri, iktidarın aczi gizlensin.

Hayır beyler!.. yanıyorsunuz. Üzerinizdeki korkunç baskıyı bir yana itip gerçekleri olduğu gibi millete açıklayın. Temelinde Judeo-grek kültürü yatan bugünkü gayri millî sistem «demokratik rejim» maskesiyle korunamaz. Nasıl korunur ki bir başvekil kalsın bugünkü anarşiyi demokrasinin icabı olarak gösterebilir. Ve o demokrasi millî hayatımızı tanzim etsin. Demirel diyor ki «demokrasiler bünyelerinde bir miktar anarşi taşır. Gürültüsüz bir demokrasi tasavvur edilemez. Grev olacak grev olduğu zaman fabrikalar duracak, memleketin işleri yüz üstü kalacak. zarar görenler olacaktır. Bu bütün demokrasilerde böyledir. (Gazeteler 15 Aralık 1970). Görülüyor ki Demirel ve İnönü'nün sık sık «Demokratik rejimi koruyacağız» diye müdafaasını yaptıkları «Sahte demokrasi» anarşilerin, zararların kaynağıdır. Sadece bu haliyle dahi sahte demokrasinin gayri millî oluşunu görmek mümkündür. Zira millî bünyemizde anarşiyeye katıyen yer yoktur. Anarşi doğuran bir demokrasinin tabîkâtını işte görüyoruz.

SAĞCILIK NEDİR?

Bu ise gayr-i millî ideolojinin çöküş işaretidir. Türkiye'yi maddî ve manevî bir sömürmeye tabi tutan mason diktası artık çatırdamaya başlamıştır. Bay Demirel'in ve kaşarlanmış politikacı İnönü'nün gayretleri gayr-i millî demokrasinin zaafılarını ve her gün kabaran açıklarını örtmeyecektir. Bunu kendileri de gayet iyi bildikleri için efendilerine yaranma çabası içinde beyanat üstüne beyanat vermektedirler. Şurası tarihin şahadet ettiği bir gerektir ki, Türkiye'de yahudi sermayeli basının, masonluk zehiriyle uyutulmuş çirkin politikacıların ezmeye çalıştıkları sağ, milletin hayat ideallerinin sembolüdür. Sağcılık tarihi kavgada milletimizin düşmanlarına karşı bayraklaştırdığı idealdir. Sağcılık, insan ve cemiyet bünyesinin kanunlarının ilmi ifadesidir. Bu haliyle de milletimizin vazgeçemeyeceği hayat şeklidir Sağ, adice oyunların kurbanı yapmak insan ve cemiyet bünyesine indirilen en büyük darbelerdir. Sağcılığa karşı çıkanlar; kapitalizmin menfaat hırsıyla gözü dönen uşaklar, komünizmin midesinden ve kafasından kiraladığı ajanlar, mason localarında kafaları örümcek bağlamış et kafalılar, yahudiliğin adı oyunlarına kurban gitmiş zavallılar ve en kestirme tabiriyle millet düşmanlarıdır. Sağa karşı çıkanlar ilmin, insanlığın ve islamlığın karşısındadırlar. Sağa karşı çıkıp onu suçlamak sionizmin silahlı gücü olan komünizme kanuniyet tanımak demektir.

İlmin ve insanlığın tarihi şu gerçeği ortaya koymuştur ki, insanlık sağ'ın saadet bahşeden ideallerine muhtaçtır. Bütün dün yada çöküş emarelerini gördüğümüz sol sistemler, gürültüler arasında yeni bir hayati işaretlemektedir. Türkiye bu yeni hayatın doğum sancılarını çekmektedir. Türkiye'nin üstüne çöreklenmiş olan beynelmilel yahudilik ve ajanları istemese de, millî hayat mutlaka kurtulacaktır. Zafer millettir.

Notlar:

- (1) Milliyet 16 Aralık 1970
- (2) Türkiye'de üniversite hadiseleri - Yılmaz Karaoğlu 1968)
- (3) Gazeteler 16 Aralık 1970)
- (4) Yeni Gazete 17 Aralık 1970)

FRANKO DİRENİYOR

(Baştarafı 11. sayfada)

nun dikkatini çekmiştir. Devlet kademelerine kendi düşüncesinde insanlar getirmeye çalışan Franco bu teşebbüsünde bir dereceye kadar muvaffak olmuştur. Nitekim İspanya Dış işleri bakanı Mr. Gregorio Lopez Brave, geçen yıl Mısır'a yaptığı bir ziyaret esnasında Mısır idarecilerine ve gazetelerine İspanya'nın İsrail'i tanımadığını ve tanımayacağını ve onunla ilişki kurmayacağını söylemiştir.

FRANCO İSPANYA'NIN MİLLÎ KAHRAMANIDIR!

Franco'da komünist aleyhtarlığı o derece fazladır ki Komünist Partisi İspanya'da barınma imkânı bulamamıştır. Ve İspanya Komünist Partisinin merkezi dışardadır. Bu günlerde İspanya'da büyük karışıklığa sebep olan Burgos duruşması sanıkları milliyetçi Eta teşkilâtına mensup olmalarına rağmen hâdiselerde geniş ölçüde komünistlerin tahriklerini görmek mümkündür. Eta teşkilâtı insiyatifi elden kaçırmış ve komünistlerin maşası durumuna düşmüştür. İspanya Komünist Partisinin Mao'nun stratejisine uygun ortak cephe tesisine çalıştığı görülmektedir. İspanya komünist partisinin sonbaharda yapılan merkez komitesi toplantısında genel politikasının değiştiği görülmektedir. Yayınlanan bildiride İspanyol komünist partisi Çin komünist partisi ile ilişkilerini normal duruma getirmek için gerekli çabaları göstermektedir. Böyle yapmakla İspanyol devriminin gerçekleşmesine, dünya devrimine ve uluslararası emekçi sınıfı dayanışmasına hizmet ettiğimize inanıyoruz» denilmektedir.

Bu muhalefet karşısında Franco'nun ne kadar dayanacağı belli değildir Şunu belirtelim ki İspanya'yı zor günler beklemektedir.

POLONYA'DA İSYAN

(Baştarafı 6. sayfada)

dir. Polonya sokaklarına dökülen milliyetçi Polonluların kanları, Polonya'nın millî kurtuluş hareketlerini besleyecek ve bütün Polonya'yı tutuşturacaktır.

POLONYA GERÇEĞİ NEYİ ORTAYA KOYUYOR?

Polonya hadiselerinin isbatladığı diğer bir gerçekte şudur ki, sosyalizm saadet ve refahın kaynağı değil aksine sefalet ve ızdırabın bataklığıdır. Komünistlerin de vadedtiği kıvılcık cennet işte budur; kanmayalım, aldanmayalım. Sefalet edebiyatı yaparak sureti haktan görünmeye çalışanların da başımıza Polonya'nın, Çekoslovakya'nın ve Türkistan'ın akıbetini getirmek istedikleri bilinen bir gerçektir.

Gönül isterdi ki, «Hroşimalar olmasın» diye yazı serileri düzenleyen Rusya paralelinde bir anti-Amerikancılığı körükleyen basın organları Rus zulmü altında inleyen milletlerin canhıraş çığlıkları olan Çek, Macar ve Polonya kıyımlarını, Türkistan millî mücadelesini mevzû edinsin. Ve «Türkistanlar olmasın!...» «Çekoslovakya-lar olmasın!...», «Polonyalar olmasın» diye tek bir kelime yazsın. Fakat bunlarda o haysiyet ne gezer ki...

Polonya hadiseleri basit bir gösteri ve ya yürüyüş değil, bir kurtuluş sancısıdır, insanca yaşamak isteyişin acı feryadlarıdır. Bu feryadlar ve çığlıklara cevap vermek ve onları dindirmek gibi tarihi bir vazife zulme karşı yumruk sıkın her insanın ilk hedefidir.

«GÜNAYDIN»

KOMÜNİSTLERİ YEMLİYOR

Komünizmin tarihi incelendiğinde görülür ki, bütün komünist hareketler Beynelmîl Yahudilik tarafından planlanır ve tatbik edilir. Rusya'da Lenin'in, Yugoslavya'da Tito'nun, Polonya'da Gomulka'nın, Türkiye'de de Nazım Hikmet ve benzerlerinin yahudi oluşu tesadüfî değildir. Yeniden Millî Mücadele yayın hayatına başladığından beri bu gerçeği anlatmaya çalışmaktadırlar. İşte bugün de bir yahudi ihanetini daha okuyucularımızın gözleri önüne seriyoruz.

Bilindiği gibi, üniversiteler komünizm için birer ihlîlî karargâhı olarak kullanılır. Sosyalist hareketi de o millettan olmayan insanlar yürütür. Deniz Gezmiş denen ermeni çocuğu da bunlardan bir tanesidir. Bu soysuz ermeni artığı, sosyalist geçinen birçok zavallıyı istediği gibi kullanmaktadır. Yıldız Devlet Mimarlık ve Mühendislik Akademisi'nde polisçe yapılan aramada bu halde 20.000 liralık dürbünü tüfek bulunmuştu. Bu para ve silahların temin edildiği bir kaynak bugün su yüzüne çıkmış oldu. Türkiye'de basın sahasında bir tröst kurulmuştur. Bu tröst, Hürriyet, Günaydın, Saklambaç, Fotoroman, Hafta Sonu, Pazar gibi gazete ve mecmuaların sahibi olan Yahudi uşağı Simavi kardeşlere aittir. Son günlerde de Günaydın gazetesi sadece Haldun Simavi'nin İngiltere'den getirttiği ve flört ettiği mürebbiyesinin (1) yurt dışı edilemesinden dolayı, mason biraderi Demirel'e muhalefet etmektedir. Millet aç, sefil ve ızdırıp içinde inlerken bu adamın neyin kavgasını yapmak tadırlar? Bu kavga deyyusluktan öte gidemeyen bir mücadele değil de nedir? Renkten renge giren ve istediğinin borusunu öttüren Yeni İstanbul da sırf menfaati için Simavi kardeşlere cephe almıştır. Günaydın paçavrasından Yeni İstanbul çöplüğüne geçen Uğur AKYEL, gizli komünist partisinin beşinci kolu olan Dev-Genç üyesi ermeni Deniz Gezmiş'le ilgili olarak şunları söylemektedir:

«Üniversite'de işlenen cinayetler ve karışıklıklardan sonra ortadan kaybolan solcu liderler

polis tarafından her delik, didik didik aranıp bulunmazken, ertesi gün (Günaydın) gazetesinde bunların devlet otoritesiyle alay edencesine boy boy resimleri ve saklandıkları yerlerde yapılmış röportajları çıkardı.

Demek ki, hadiseler çıkardıktan sonra, solcuların saklanacakları yer (Günaydın) tarafından önceden biliniyordu. Ama tesadüfen şahit olduğum bir olayda, işin iç yüzünü öğrendim:

Bir gün bir iş dolayısıyla N.Z.'nin odasına girdim. Bir zarfa binlikler koymakla meşguldü. Paraları koyduktan sonra zarfı kapattı. Bu arada odaya Erdoğan Arıpınar girdi. Kendisini patronun (Haldun Simavi) gönderdiğini belirttiikten sonra (Deniz Gezmiş'e bir emanet varmış, götüreceğim) dedi. N.Z. az önce kapattığı zarfı Erdoğan Arıpınar'a uzattı. (Kimse görmesin, bir de röportaj istiyorum) şeklinde konuştu.

Bilindiği kadarıyla Haldun Simavi, aşırı sol'un yarattığı anarşiyeye karşıydı ve özel teşebbüsçüydü. Buna rağmen inançlarına tamamen zıt düşen solcu gençlerle yakından ilgilenmesini, hat ta onları himayesini aklım hâla almamaktadır.»

Almaz tabi Uğur Akyel bey... Eğer yukarıda yazdığımız gerçekleri bilseydiniz yahudilerin komünistleri himaye etmesini gayet rahat anlayabilirdiniz.

Bu vesika bir menfaat hırslarından ortaya çıkabilirdi. Daha niceleri vardır ki, bu ihaneti bile gölgede bırakırlar Eski TÖS başkanı Fakir Baykurt, Bulgaristan'dan para aldığını resmen söylememiş midir? Yahudi patronların, havralarının, killiselerin, ermeni rum vurguncularının sosyalist geçinen komünistlerin ceplerine koydukları binlikler, elbet bu milletin alın terinden alınan binliklerdir.

Haldun Simavi adlı yahudi uşağı ve ermeni piçi Deniz Gezmiş bilsinler ki, bu ihanetler milletin klinini arttırmakta ve intikam hıncını bilemektedir. Büyük gün'den kurtulacağımızı mı zannediyorsunuz?

Millî Mücadelemizin STRATEJİSİ

— 18 —

Türkiye'deki Ermeni azınlığını teşkilatlamakta başarı gösterebilirler bile, halktan aradıkları alakayı görmemektedirler. Ancak halkın tepkisi bundan 60 sene evvelki gibi çok sert değildir. Zira idarî makamlar misyoner propagandacıları herhangi bir müeyyide kullanmamaktadırlar.

Mahal itibarıyla yayılmış.

a) İstanbul, Bursa, İzmir, Trabzon, Merzifon, Sivas; Kayseri;

b) Antep, Maraş,

c) Van, Erzurum, Harput, Mardin ve Antep misyoner faaliyetlerinin merkezleştikleri yerlerdir.

Bu umumî tahlilden sonra Türkiye'deki hristiyanlaştırma faaliyetlerini kısaca özetleyelim:

1. Hristiyanlığın Kuvveti:

Hristiyanlığın asli kuvvetleri bütün dünyayı kuşatmış olan misyoner teşkilatlarıdır. Türkiye'deki asıl kuvveti ise, misyoner teşkilatları, kiliseler, eğitim ve kültür müesseseleri ve diğer teşkilatlarıdır.

Yedek kuvvetleri, sionist teşkilatıdır. En büyük müzaheretleri oradan görmüştür. Bilhassa Osmanlı İmparatorluğunun parçalanması hedefinde yahudilik, misyoner faaliyetlerinden istifade etmiştir.

Beynelmîl Hristiyanlık, Türkiye'yi tüm hristiyan medeniyetine sokma savaşı ve istismarı içindedir. Ve bu hedefini büyük ölçüde gerçekleştirmiş bulunmaktadır.

Bu parola etrafında, Türkiye'de büyük bir kuvvet unsuru toplamış durumdadır. Türk siyasi hayatına hakim olan kadrolar hiç bir incelemeye yönelmeden, Avrupa medeniyeti ve kültürü perdesi arkasında hristiyan değerlerine bağlanmış bulunmaktadır.

Türkiye'nin kendi öz kaynakları ile alakası kesilmiş, Yunan klâsikleri, Roma nizam anlayışı ve hristiyan ahlâkının mahsulleri Türk münevverlerinin gıdası olmuştur. Materyalizmin en mantıklı mahsulü olan Marksizm, Avrupa kültürünün çocuğudur.

Türkiye'de aydınların ekserisi, bu kültür değişiminin tesiri altında bulunmaktadır. Hristiyanlığın aracılığıyla yaptığı Avrupa ve Amerika emperyalizmi böylece, Türk münevverlerini millî kökten mahrum hale getirmiştir.

Şu halde garb medeniyeti ve kültürü, yavesi ile din ve milliyetinden koparılmış aydınlar kalabalığı, hristiyan misyonerlerinin müttefiki durumundadır.

Bu batıya hayran aydınlar karşısında, Türk aydınları sağlam bir millî ve dinî kültürün ve mahsullerinin hamili olmadıklarından, kültür harbinde milliyetçi cephe yenilmektedir.

Bu teşkilatların kuvvetli maliyesi, iyi terbiye görmüş azaları, bulunmaktadır.

Beynelmîl hristiyanlık, hristiyan devletleri muayyen ölçüde tahrik imkânına sahiptir.

2. Beynelmîl hristiyanlığın hedefi, dünyanın hristiyanlaştırılmasıdır. İslâm milletlerinin önce, mensup bulundukları medeniyet camiasını terketmelerini temin pehline getirmek istemektedir.

Hristiyan, Sion ve komünist çalışmaları bu hedefte müşterektirler.

Metodları ise, her cepheden çalışarak Avrupa medeniyetini kabulün bir zaruret olduğunu telkin etmek, efkârı umumîye

meydana getirmek ve batı kültürü ile dolu kafalar yetiştirip, bu nesileri iktidara sahip kılmak... Bu çalışma büyük ölçüde tatbik edilmiş ve başarılı olmuştur.

Sionizm, maşası masonluk ve komünizm hristiyanlıkla beraber bu medeniyet değişikliğinde kuvvetli bir cephe meydana getiriyorlar.

Zira, komünizm, masonluk ve hristiyanlık, kendi umdelerine en yakın umdeleri ancak hristiyan Avrupa medeniyetinde bulabilir.

3. Düşmanın Mücadele Metodu ve Doktrini:

Beynelmîl Hristiyanlık papazlar tarafından yönetilir. Bu papazların düsturları, hahamların düsturları gibidir. Zira, İncil bir bakıma Tevrat'ın devamı sayılır. Tevrat ahkâma aittir. Şeriattır ve kanundur. İncil ise, dua ve ahlâka aittir.

Papazlar hem Tevrat'ın, hem de İncil'in metodlarını tatbik ederek dünyayı hristiyanlaştırmaya çalışmaktadırlar. Tevrat'ın (!) telkin ettiği, milletleri içten yıkmak, çürütme, ihtilallerle eritme, harplerle karakterlerini ve hususiyetlerini yok etme hedeflerini adım adım takip etmektedirler.

Haçlı seferlerini takip eden Papalığın gayesi değişmemiş, sadece taktikleri değişmiştir. Bir taraftan barış çağrıları yaparken, diğer taraftan milletlerin servetini nasıl soyacağını planlamaktadır. Bütün Ruhban zümreleri, milletleri tam esarete sokabilmek için, hile, şantaj, darbe, harb gibi vasıtaları daimi olarak kullanmışlardır.

Bu mücadele yolu yahudiliğin ve komünizmin metodundan farklı değildir. Papa, Rusya'yı dünyanın düşmanı ilân eder, arkasından komünizmi ilâhi misyon diye selâmlar.

Hülâsa hristiyanlaştırma hareketi, Tevrat ve İncil'den çıkardığı metodlarla milletlerin iman, kültür ve ahlâklarını yıkıp, siyasetlerini ele geçirmek ve sonunda hristiyan dünyasının kölesi yapmak ister. Bunun için faydalı görülen her metodu kullanır.

4. Düşmanın karakteri, zayıf ve kuvvetli tarafları:

a. Hristiyanlaştırma faaliyetleri beynelmîl bir savaşın parçasıdır.

b. Kuvvetli bir sermaye, teşkilât ve bilgiye dayanmaktadır.

c. Doktrini; gayri insanî, gayri millî ve gayri ahlâkidir.

d. Hristiyanlık teşkilatları, eski müesiriyetlerini kaybetmişlerdir.

e. Teşkilâtı kapalıdır. Hiyerarşi sistemi ile idare edilir.

f. Türkiye'de kuvvetli bir hristiyan düşmanlığı vardır. Ancak bu his, idarî makamların davranışları ile tezat halindedir.

Türkiye'de cem'an 219.734 hristiyan, ve 43926 yahudi vardır. Hristiyanların 24774'ü katolik, 106.611'i ortodoks, 17.396'sı protestan, 70.953'ü (Ermeni) Gregorîyen'dir.

II. CİHAN HARBİNDE PAKTLAR VE KUVVETLER.

Bu hareket kısa zamanda Avrupa'da tesirler meydana getirdi. İngiltere, Fransa, İspanya gibi yerlerde bu akım taraftar buldu. Güney Amerika'ya atladı. Almanya'da Hitler hareketini durdurmak mümkün olamıyordu. (Almanya'daki, yahudiliğe bağlı kuvvetler, Hitler'i tasfiye edemedi.)

Japonya'da faşist eğilimli bir rejim, Japonya'yı kuvvetlendiriyordu. Yüksek bir sanayi kurulmuş, millî birlik kuvvetlendirilmişti. 1904'de İngiltere ile anlaşmış, daha sonra Rusya ile Çin'in paylaşılmasında mutabık kalmıştı. Japonya, Asya kıtasında (Paşifik'te değil) iktisadi menfaatler arıyordu. 1941'de japon - Rus anlaşması imzalandı. Bu esnada Rus - japon - Alman anlaşması yürürlükte idi.

İngiltere ise, sun'î imparatorluğunu devam ettirmekte acz içinde idi. Fransa, za fiyete doğru gidiyordu.

I. Cihan harbinden sonra kuvvet sistemleri şöyle idi:

İtalya, Rusya, Almanya, Japonya, Buna karşı; Fransa Belçika Yugoslavya Romanya,

İngiltere ve Amerika ise herhangi bir ittifakta bulunmuyordu. Birinci ittifak Vatikan'a, İkinci ittifak ise Fransız meşriki azamîğine bağlı idi. Ancak bu ittifaklar, milletlerin ideolojik yapılarına aykırı idi. Ve bir müddet sonra parçalanacaktı.

I. Cihan harbi neticesinde, Sionizmin temin ettiği menfaatler kaybolmak tehlikesiyle karşı karşıya idi. Bir milletin iktisadi yükselmesinin yahudiye rağmen meydana gelebileceğinin müsbet bir tecrübesi, hayret uyandırmıyordu. Anti-Sionizmin en yüksek hakimiyeti namzet görülüyordu.

Buna karşılık Sionizm, her zamanki taktikini ortaya sürdü. Almanya'yı yıkmak için, bir harb patlatılmalı idi. Bu II. Cihan harbinin esas patlayış amilidir. Harbin Hitler'in stratejisine uygun biçimde bağlamayışı ve seyri de bunu isbat eder. Neticede harb, bilinen seyrini takip etti. Ve Amerikan askeri kudretinin Beynelmîl Sionizm lehine kullanılması ile Sionizmin galibiyeti şeklinde bitti.

Orta Avrupa, Doğu Avrupa ve Çin'in komünistleşmesi kararlaştırılmış, Almanya parçalanmış oldu. Alman millî ruhunun söndürülmesi ve Avrupa'nın komünizm çizmesi altında kollektivizasyonu temin edilmiş oldu.

Macaristan, Romanya, Sırbistan, Çekoslovakya ve Polonya'da millî ruh ve karakteri silmek için yapılan mücadele, reaksiyonlarla karşılaştı.

Yalta ve Potsdam'da dünya, galibler arasında nüfuz bölgelerine ayrıldı. Bu paylaşma, tröst'lerin kaynaşmasına benzer. Gerçekte kaynaşan, Amerikan markalı yahudi şirketleri ile komünist partisi şirketi arasındadır. Millî kuvvetler böyle bir gizli anlaşmayı tasvib etmezler.

Harbin neticesinde Fransa çok zayıflamış, Almanya yıkılmış, İngiltere kuvvetlerini kaybetmiş idi. II. Cihan harbi, iki kuvvet merkezi ortaya çıkardı: Amerika ve Rusya.

(Devamı Gelecek Sayıda)

YENİDEN MİLLÎ Mücadele

ideolojiler kavgasından akisler

İSLÂM KONFERANSINA KATILMAK MİLLÎ POLİTİKANIN ZARURETİDİR

Bu seneki İslâm Konferansı 26-28 Aralık tarihleri arası da Pakistan'da toplanacaktır. Toplantı İslâm Dışişleri Bakanları seviyesinde olacaktır. Bu konferansa Türkiye de Dışişleri Bakanlığı Genel Sekreteri Orhan Eralp Başkanlığındaki bir delegasyonla katılacağını bildirmiştir.

Konferansa katılmanın müsbet neticesi olarak yetkililer günü illeri sürmüşlerdir. «Dış politikamızın bütün ülkelere du yurulması yönünden konferansa katılmakta faydalar vardır.»

İslâm Konferansına katılma haberinin duyulması üzerine Yahudi sermayesiyle çıkan gazeteler hariciyemizi tesir altında tutmak için parazitler yapmak durumunda oldular. Orta ya zihinleri bulandırıcı sualler attılar. Konferansta bir «İslâm Birliği» fikri atılırsa acaba ne yapmalı? Ve yine Konferansta Türkiye'nin dış politikasına aykırı gelişmeler olursa ne olur?

Hemen ifade edelim ki, konferans, İslâm ülkeleri konferansıdır. Ve bu konferansa Müs-

lûman ülkeler katılmaktadır. İsrail gibi Yahudi, ya da İtalyan gibi Hristiyan devletlerin katılması beklenemez. Böyle olunca, konferansta İslâm ülkeleri nin derterleri ve meseleleri konuşulacaktır. Konuşulmalıdır.

Türkiye'nin Kıbrıs meselesi, Arapların Kudüs meselesi, Türkistan'ın istiklâli ve hürriyeti meselesi, Pakistan'ın Keşmir meselesi, Nijerya, Çad gibi küçük Müslüman ülkelerin hayatîyetlerini devam ettirebilmeleri meselesi bir anda hatırıma gelenlerdir.

Kıbrıs meselesinde Yunanistan'ın hristiyan olduğu, ve Patrikhane tarafından tahrik edildiği, Kudüs meselesinde İsrail'in Yahudi olduğu ve Sionizm tarafından tahrik edildiği göz önünde tutulmazsa sağlam bir çözüm yoluna gidilemez. Yunan'ın Megalo İdea'sı, Hristiyanlığın bir icabıdır. Yahudi'nin «Nilden Fırat'a» parolası Tevrat'ın bir cümlesidir. Bütün bunlar biliamedikçe ve Kıbrıs'ta Jati Trakya'da, Kudüs'te yapılan katliam ve cinayetle-

rin İslâmı hedef aldığı anlaşıl madıkça bu konferanslardan müsbet neticeler alınamayacaktır.

Zaten Yahudi sermayeli gazetelerin meseleyi bu yönden uzaklaştırmaları ve İslâm Birliği'ni bir öcü gibi göstermeleri Yahudiliğin emirleri cümlesindendir.

Negriyata başladığı yıllarda, Yahudilerin tatil günü olan Cumartesi günü neşriyat yapmayan Yeni Gazete isimli ceride, yine Yahudi menfaatlere uygun olarak «İslâm Konferansı» mevzuunda hariciyeyi baskı altında tutmak istemektedir.

İslâm Konferansına katılacak delegasyonun hiç bir tesir altında kalmadan meselelerimizi dile getirmesi, kardeş İslâm ülkelerinin meselelerini de hassasiyetle takip etmesi ve bütün bunların çözülmesi gereken ortak meselelerimiz olduğunu ilân etmesi temenni edilmektedir. Bu takdirde milletten müsbet not alabileceklerdir.

VALİ ÇAPA'DAKİ KOMÜNİST KOMPLOSUNUN TERTİPÇİSİ Mİ - HAMİSİ Mİ?

5 Aralık gecesi Çapa'da milliyetçilere kompo hazırlayan komünistler, Yusuf Olgun adlı bir millet evladını da kallesce kurşunlamışlardı. Aynı anda kendi arkadaşları H. Aslantaşı da vurmuşlar ve katillikleri ortaya çıkmasını diye cesedini morga vermeden hastahanedan kaçırmışlardı. Komünistler milliyetçilerin düşmeyen kalesi Çapa Yüksek Öğretmen Okulunu kapatma gayretiydi ve okulun özerk üniversiteye dahil olmasını istemekteydiler.

Ne manidardır ki vali de komünistlerin bu niyetini körukler durumdadır. Şimdilik okulu boşalttıran vali, bütün talebelerin sokağa atılmasını temin etmiştir. Kız talebeler yurtlarda perişandır. Yakalarına «Kızıl yıldızlı Kremlin rozeti» takan üç-beş çapulcunun cesed kaçırmalarına bile mani olamayan ve cesed kaçırdıktan sonra hadiseyi izah gayretkeşliğinde bulunan vali gülya vazife yapmaktadır. Unutulmamalı ki, Çapa Y. Öğr. Okulu milletin gözbebeğidir. Han-kapattır gibi okul kapatmalar, bundan sonra doğacak hadiselerin elbette baş mesulüdür. Üniversitelerdeki kız öğrencilerin önüne, milliyetçilerin okullarını kapatmakla çıkmak herşeyden önce bu millete ihanettir. İstanbul valisi egei vazifesinin başında ise önce Çapa'lı 800 talebenin fakültelere devamını sağlar. Anayasanın verdiği okuma hakkını yerine getirilmesini temin eder.

Vali aklı sıra Çapa'lıları yurtlara dağıtarak milliyetçileri eriteceğine inanmaktadır. Ve bunu üniversitenin huzuru için bir hal yolu kabul etmektedir. Sayın vali İstanbul'daki bütün hadiseler Çapa'nın sebep olduğunu illeri sürmektedir. Sorarız valiye: Komünist militanlar adliyei taşa tutarken sebep Çapa mıydı? Kimya Fakültesi Dekanı'nın odası dinmtilendi. Buna sebep Çapa mı? Beyazıt'ta milliyetçilere rus mavzeri ile ölüm saçıldı. Çapa mı sebepti? Edirnekapi yurdundaki aramada Lenin ve Mao hayranlarının üzerinde tabancalar, dinamitler yakalanırken bunlara sebep yine Çapa mıdır? Lütfen güllünç olmayalım sayın vali! Size bir de biz birşey söyleyelim. Bugün üniversitelerde huzuru temin etmek istiyorsanız herşeyden önce komünist stratejisini bilmelisiniz. Bilmelisiniz ki bu plâna göre üniversiteler nasıl birer kızıl karargâh olarak kullanılmak isteniyor anlayasınız. Yoksa milliyetçilerin okullarını kapatıp onları mağdur durumda bırakmak hiç de hal çaresi değildir.. Bu böyle bilmene...

BÜYÜK DOĞU ÇIKIYOR

Memnuniyetle haber aldığımıza göre, «Büyük Doğu» mecmuası pek yakında çıkacaktır.

Senelerden beri millî şuurun gelişmesi, sahte kahramanların tasfiyesi ve imanlı bir gençlik kadrosunun hazırlanmasında büyük hizmeti geçen «Büyük Doğuya» yürekten sevgiler ve saygılar sunarız.

Hizmetinin uzun ömürlü, Başarısının devamlı olmasını niyaz ederiz.

İddiasını İsbat Etmeyen

ALÇAKTIR!

Devrim adlı pespaye geçen haftaki sayısında, milletin ümidi yeniden başlayan millî mücadelenin şuurlu rehberi Mücadele Birliği hakkında, «Sudi Arabistan'dan Aramco beslemesi» diyen bir soysuzun ağzından çirkeflik yapmak istemiştir.

Namuslu ve iffetli bir kadına, kendinde bu vasıflar bulunmadığı için çamur atan bir umumhane kadınının haysiyet kılığı içinde yazılan bu yazı, sahip olmadığı için kıymetini bilemediği değerleri ve bu değerlere sahip olanları itibardan düşürmek, aklı sıra, bir gün kendisinin de altında kalıp tepeleneceği millî mücadeleyi şalbelendirmek istemektedir.

Türkiye'de siyonizme karşı olmayı anti-emperyalist ve gerçekten millî bir mücadelenin baş şartı sayan Mücadele Birliği'nin yahudi ortakların kurduğu Aramco şirketi veya bir başka emperyalist devlet tarafından beslenmeveceğini her ajan gibi, bize iftira atarak millî mücadelenin karşısına geçen bu haysiyet fukarası siyonizmin hoparlörü de çok iyi bilmektedir. Bunlar gayrı millî düzenin çöplüğünde çöplenen ve millî meseleleri istismar ederek idame-i hayat edenlerdir.

Bizim yürüttüğümüz mücadele kuvvetini doktrininin haklılığından ve millî oluşundan alan ve hedefi de bütün gayrı millî kuvvetlerin tasfiye edilerek milletin gerçekten kendi kaderine hakim olduğu:

Anti - siyonist

Anti - komünist

Anti - kapitalist

Millî değerlere bağlı

İslâma saygılı bir mücadeledir.

Bunun dışında Birliğimize ve onun temiz mücadelesine iftira atıp bu iftirasını isbat etmeyen vatan haini, millet düşmanı bir alçaktır.

MÜCADELE BİRLİĞİ